Zimowy pejzaż

Organizacyjna sesja KSR w KZP

W dniu 5 lutego br. odbyła się w KZP organizacyjna sesja Konferencji Samorządu Robotniczego. KSR zatwierdziła Tymczasowy Statut Rady Robotniczej oraz skład Prezydium Przewodniczącego i Sekretarza Rady. Dokonany został również wybór stałych członków komisji problemowych.

W dalszej części KSR przedstawione zostały propozycje planu gospodarczego i społecznego przedsiębiorstwa na 1981 r. Na temat uwarunkowań wykonawstwa planu odbyła się dyskusja.

Ze względu na ramy czasowe musieliśmy oddać materiał do druku — brak też ostatecznej wersji Uchwały KSR. (Przebieg obrad i głosy w dyskusji zamieścimy w obszernym materiale w najbliższym numerze Celulozy).

Red.

SKŁAD RADY ROBOTNICZEJ KOSTRZYNSKICH ZAKŁADÓW PAPIERNICZYCH

1. Brzozowska Sabina — Grupa Administracyjna
2. Tomkowski Ludwik — Aparatura Kontrolno-Pom.
3. Chwastowski Jan — Mechaniczny
4. Wiatkowski Jan — Remontowo-Budowlany
5. Jurewicz Józef — Eenergetyczny
6. Bichuniak Andrzej — Laboratorium
7. Kuśnierz Danuta — Magazyny
8. Paszkowska Danuta — Obróbka Papieru
9. Kreplewicz Irena — Obróbka Papieru
10. Zdzitowiecki Alojzy — Papiernia
11. Gapiński Marian — Celulozowania
12. Nikrotowicz Bolesław — Celulozowania
13. Łukasiewicz Ludwik — Przygotowanie Drewna
14. Karmoliński Grzegorz — Elektryczny
15. Szewczyk Zbigniew — Transport
16. Sebiś Zygmunt — Transport
17. Kosik Ryszard — Ochrona Środowiska
18. Tomaszkiewicz Wincenty — Przetwórstwo
19. Wasilewska Halina — Przetwórstwo
20. Jasiński Jerzy — Przetwórstwo
21. Kubara Władysława — WWI
22. Sajdak Stanisław — Straże: Przemysłowa, p.poż.
23. Kisły Jan — Specjalista
24. Karanikas Lambros — Specjalista
25. Temczuk Elżbieta — Specjalista
26. Dudkiewicz Andrzej — Specjalista
27. Wichrowski Henryk — Specjalista
28. Kinowski Zenon — Specjalista

PREZYDIUM R.R. KZP

1. Jurewicz Józef — Przewodniczący
2. Zdzitowiecki Alojzy — Sekretarz
3. Wisłocka Elżbieta — Członek
4. Karmoliński Grzegorz — "
5. Sebiś Zygmunt — "
6. Chwastowski Jan — "
7. Masłowski Jerzy — "
8. Klinowski Zenon — "
9. Nikrotowicz Bolesław — "
10. Szewczyk Zbigniew — "
11. Zaclona Henryk — "
12. Bronisław Wójcicki — "

DO POWYŻSZEGO SKŁADU PREZYDIUM WCHODZĄ Z URZĘDU

1. Sekretarz PZPR mgr Ireneusz Bukowski
2. Przewodniczący NSZZ „Solidarność" inż. Tadeusz Mickiewicz
3. Przewodniczący NSZZ Prac. P.CH.P.SZ. i Cer. Tadeusz Teraźniewski

KOMISJE PROBLEMOWE TECHNICZNO-ORGANIZACYJNE

1. Zenon Kinowski — przewodnicząca (Kostrzyn)
2. Jerzy Masłowski — członek (Drezdenko)
3. Henryk Zaclona — członek (Nowa Sól)

EKONOMICZNO-FINANSOWA

1. Elżbieta Tomczuk — przewodniczący (Kostrzyn)
2. Bronisław Wójcik — członek (Drezdenko)
3. Helena Żeberska — członek (Nowa Sól)

SOCJALNO-MIESZKANIOWA

1. Grzegorz Karmoliński — przewodniczący (Kostrzyn)
2. Bogumiła Marciniak — członek (Drezdenko)
3. Elżbieta Wisłocka — członek (Nowa Sól)

Pozostali członkowie komisji — specjaliści — powoływani będą przez przewodniczących w zależności od aktualnych potrzeb rozpatrywanych przez komisje problemów.

Dziś w numerze:

◇ TYMCZASOWY STATUT SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO KZP — str. 2

◇ FOTOREPORTAŻ pt. „PRACA" — str. 3

◇ POSTULATY — USTALENIA — STAN REALIZACJI — str. 7

◇ KRZYŻÓWKA — str. 8

Celuloza

ORGAN PRASOWY SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO KOSTRZYŃSKICH ZAKŁADÓW PAPIERNICZYCH ODZNACZONYCH ORDEREM SZTANDARU PRACY II KLASY GAZETA ODZNACZONA ZŁOTĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ „ZASŁUŻONY DLA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA GORZOWSKIEGO"

Nr 1/2 (192/193) Kostrzyn, 18 lutego 1981 r. Cena 1 zł

Założenia planu społeczno-gospodarczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych

Na podstawie uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie zmian w systemie kierowania przedsiębiorstwami państwowymi w 1981 r. obowiązują odmienne zasady opracowania planu społeczno-gospodarczego.

Plan zostaje opracowany w oparciu o środki otrzymane ze Zjednoczenia, a mianowicie:

— przydziały objętych rozdzielnictwem lub limitowaniem zużycia paliw, energii, surowców i materiałów;
— przydziały środków dewizowych na import,
— wielkość nakładów inwestycyjnych.

Dyrektywne zadania obowiązują przedsiębiorstwo tylko w zakresie:

— ilości produkcji papieru,
— wartości dostaw eksportowych,
— ilości i wartości dostaw towarów na rynek,
— zadań rzeczowych dotyczących realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych.

Wielkości tych zadań dla KZP w 1981 r. wynoszą:

— papier — 72.800 ton,
— dostawy na eksport — 7.850 tys. zł dewiz.
w tym: obszar I — 5.070 tys. zł dewiz. (kraje socjalistyczne),
obszar II — 2.780 tys. zł dewizowych (kraje kapitalistyczne).

Zadania eksportowe w poszczególnych asortymentach przedstawiają się następująco:

— podłoże do asfaltowania — 2.700 ton,
— papier pakowy z masy bielonej — 1.000 ton,
— olej talowy 2.000 ton.

Dostawy na rynek — 399.830 tysięcy zł w cenach detalicznych, w tym:

— papier 8.434 ton
— przetwory papiernicze — 256.530 tys. zł

Zadania w zakresie inwestycji:

— rekonstrukcja celulozowni 160,0 mln zł,
— wolne zakupy — 10,0 mln zł

Ilość produkcji przyjęta do realizacji przez KZP przedstawiono w załączonej tabeli. Produkcja papieru jest zgodna z określoną wielkością dyrektywną i wynosi 72.800 ton. Układ asortymentowy produkcji uzgodniono z jednostką nadrzędną. Zadania rzeczowe w eksporcie przyjęto zgodnie z ustaleniami dyrektywnymi. Wartość eksportu w cenach dewizowych wynosi 7.665 tys. zł, i jest niższa od zadań dyrektywnych o 185 tys. zł. Rozbieżność ta wynika z zawyżenia przez ZPP ceny jednostkowej na podłoże do asfaltowania.

Wartość dostaw towarów na rynek wynosi 386.686 tys. zł i wynika z przyjętego programu rzeczowego. Wycena tej produkcji wg ZPP jest zawyżona i stąd występuje rozbieżność w porównaniu do zadań dyrektywnych.

Wielkość planowanego funduszu płac na rok 1981 i należnego w wykonaniu, stanowi bazowy fundusz płac 1980 r. zwiększony bądź zmniejszony o 0,3 proc. za każdy jeden procent zwiększenia — zmniejszenia produkcji w porównaniu z produkcją bazową 1980 roku.

Miernikiem produkcji przyjętym do rozliczenia funduszu płac jest produkcja netto.

Produkcja netto oblicza się wg następującego wzoru:

Pn=S—M

gdzie:
Pn — wartość produkcji netto
S — wartość sprzedaży ogółem wyrobów, robót i usług wg rzeczywistych cen realizacji,
M — koszty materialne bez amortyzacji tj.:
— surowce, materiały i przedmioty nietrwałe,
— energia elektryczna obca,
— usługi remontowe obce,
— usługi transportowe obce,
— inne usługi materialne.

Wyliczenie produkcji netto dla całego przedsiębiorstwa i poszczególnych zakładów przedstawiono w części tabelarycznej. Przyjęte założenia na 1981 r. w zakresie programu produkcji i kosztów materialnych, gwarancją przyrostu funduszu płac o 1,1 proc. w porównaniu do wielkości bazowej 1980 roku z założeniem, że skutki wszystkich podwyżek płac na przestrzeni roku ubiegłego będą uwzględnione w wyliczonej bazowej funduszu płac 1980 r.

I. W.

ZAKŁADANY ILOŚCIOWY PLAN PRODUKCJI NA 1981 R.

Lp.	Wyszczególnienie	j.m.	Wykonanie 1980 r.	Plan 1981 r.	Różnica 5—4
1.	Energia elektryczna	MWh	83.300		
2.	Celuloza ogółem	t	41.546	43.000	—1.454
	w tym: cel. biel.	t	26.503	24.000	—2.503
	masa sękowa	t	1.540	1.900	+ 360
3.	Olej talowy	t	2.480	2.100	— 280
4.	Pap. ogólem (pr. całk.)	t	72.619	72.800	+ 181
	w tym: MP-I	t	40.949	40.600	— 349
	MP-II	t	31.670	32.200	+ 530
5.	Papier wzorzysty	t	4.981	5.000	+ 19
6.	Papier kredowany	t	1.752	1.500	— 252
7.	Papier instroligat.	tm²	1.831	1.500	— 331
8.	Papier światłoczuły	t	1.978	2.100	+ 122
9.	Papier asfaltowany	t	1.973	1.900	— 73
10.	Torby handlowe	t	4.871	5.000	+ 129
11.	Papier śniadaniowy	t/skł.	35.219	34.500	— 719
12.	Torebki śniadaniowe	t.p.	1.600	1.500	— 100
13.	Obrusy papierowe	t.szt.	4.021	4.500	+ 479
14.	Kartonaże ogółem	t	15.926	16.580	+ 634
	z tego: Drezdenko	t	12.405	13.040	+ 635
	Nowa Sól	t	3.521	3.540	+ 19
15.	Taśma powl. klejem	t	2.014	1.500	— 514
16.	Płyty dachowe	t/m	210	150	— 60
17.	Doniczki torfowe	t.szt.	24.916	20.000	—4.916

Zmiany w składzie egzekutywy KZ PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych

19 stycznia br. odbyło się plenarne posiedzenie Komitetu Zakładowego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych poświęcone kierunkom pracy partyjnej zakładowej organizacji uwzględniającym trwającą atmosferę polityczną w kraju i kryzys społeczno-gospodarczy.

Po zapoznaniu się ze sprawozdaniem egzekutywy oceniającym postawy członków partii wobec wydarzeń krajowych i lokalnych w okresie od sierpnia do grudnia oraz dyskusji, w podjętej uchwale zobowiązuje członków zakładowej organizacji do wysokiej dyscypliny partyjnej. Plenum wskazało też na konieczność uaktywnienia działalności Zakładowego Ośrodka Szkolenia Partyjnego w zapewnieniu rzetelnej i szybkiej informacji o wydarzeniach krajowych. W pracy partyjnej należy zaostrzyć kryteria moralno-etyczne w stosunku do nowowstępujących w szeregi PZPR.

Podstawowe organizacje partyjne w KZP w okresie od sierpnia do stycznia włącznie, skreśliły z listy członków partii 51 swoich członków. Stanowi to, zdaniem egzekutywy KZ, dowód na to, że partię opuszczają ludzie znajdujący się w niej przypadkowo, a w większości ze względów czysto partykularnych.

W części organizacyjnej plenum KZ rozpatrywało prośby członków egzekutywy KZ, dotyczące zwolnienia z zajmowanych funkcji partyjnych. O zwolnienie poprosili: **Jan Andrzejewski, Bogusław Dadok, Józef Karoń i Cezary Śliwiński.**

Na zasadzie dokooptowania w skład plenum na zwolnione miejsce, członkami egzekutywy wybrani zostali: **Michał Paszkowski, Józef Kaczorowski, Edward Wojciechowski i Janusz Suski.**

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Tymczasowy statut Samorządu Robotniczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych

WSTĘP

1. Statut opracowano w oparciu o Ustawę o Samorządzie Robotniczym z 1958 r. (Dz. U. nr 77 poz. 317), przewidywane tezy rozwoju samorządności robotniczej w przedsiębiorstwach socjalistycznych, oraz uwzględnione postulaty załogi KZP, jeżeli nie stoją one w sprzeczności z postanowieniami cytowanej Ustawy.

2. Statut ma charakter tymczasowy i obowiązuje do czasu ukazania się ogólnokrajowych aktów prawnych o przedsiębiorstwach i samorządzie robotniczym, o ile akty te w istotny sposób zmienią dotychczasowe unormowanie roli, zadań i kompetencji samorządu robotniczego.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1.

Załoga Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych uczestniczy w zarządzie Przedsiębiorstwem stosownie do zadań określonych w str.13 Konstytucji PRL oraz Ustawy o samorządzie robotniczym. Celem samorządu robotniczego jest faktyczna realizacja konstytucyjnej zasady demokracji robotniczej. Udział pracowników w zarządzaniu jest trwałym wyrazem tej demokracji, służy utrwaleniu socjalistycznego systemu społeczno-ekonomicznego, sprzyja zaangażowaniu załogi w ustalaniu i realizacji zadań społeczno-gospodarczych oraz umocnienia ich współodpowiedzialności za społeczno-gospodarcze rezultaty działalności przedsiębiorstwa.

§ 2.

Załoga KZP realizuje konstytucyjne prawo do udziału w zarządzaniu Przedsiębiorstwem za pośrednictwem organów samorządu robotniczego, bezpośrednie na wydziałowych naradach wytwórczych oraz zebraniach załogi.

§ 3.

Organami Samorządu Robotniczego w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych są:

1. Konferencja Samorządu Robotniczego KZP
2. Rady Robotnicze w Zakładach Produkcyjnych KZP
3. Prezydium Rady Robotniczej Przedsiębiorstwa

§ 4.

Organa Samorządu Robotniczego są odpowiedzialne przed załogą KZP i składają co najmniej dwa razy w roku sprawozdania ze swej działalności na wydziałowych naradach wytwórczych i zakładowych zebraniach załogi.

II. ZADANIA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

§ 1.

Zadaniem samorządu robotniczego jest:

1. Współudział w sprawnym funkcjonowaniu oraz rozwoju Przedsiębiorstwa w interesie ogólnospołecznym i w interesie załogi.
2. Rozwój inicjatywy i aktywności produkcyjnej załogi w celu lepszego wykorzystania istniejącego potencjału wytwórczego i zasobów pracy, poprawy organizacji pracy, jej wydajności i dyscypliny, wyzwalanie rezerw zapewniających realizację zadań i celów gospodarczych Przedsiębiorstwa oraz wyższą efektywność gospodarowania.
3. Oddziaływanie na systematyczną poprawę warunków pracy i warunków socjalno — bytowych załogi.
4. Kształtowanie socjalistycznych zasad i norm współżycia w kolektywach pracowniczych i socjalistycznej świadomości, a zwłaszcza przestrzegania zasad jedności i współzależności praw i obowiązków pracowniczych.

§ 2.

Samorząd robotniczy realizuje swoje zadania przez:

1. Stanowienie w sprawach należnych do jego właściwości.
2. Uczestnictwo w podejmowaniu decyzji i ustalaniu węzłowych kierunków rozwoju przedsiębiorstwa, jego głównych zadań społeczno — gospodarczych oraz środków umożliwiających ich wykonanie.
3. Sprawowanie nadzoru i społecznej kontroli nad całokształtem działalności Przedsiębiorstwa.
4. Wypowiadanie opinii, zgłaszanie wniosków, ustosunkowywanie się do projektów istotnych dla Przedsiębiorstwa decyzji i zamierzeń związanych z działalnością społeczno — gospodarczą KZP i oceną jego kierownictwa gospodarczego.
5. Inspirowanie i inicjowanie aktywności społecznej i zawodowej.
6. Inspirowanie i inicjowanie aktywności społecznej i zawodowej załogi sprzyjającej wzrostowi efektywności pracy Przedsiębiorstwa.

III. KONFERENCJA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

§ 1.

Konferencja Samorządu Robotniczego KZP jest naczelnym organem samorządu, może ona decydować o wszystkich sprawach objętych właściwościami samorządu robotniczego. Konferencja koordynuje działalność organów samorządu w sprawach należących do ich właściwości.

§ 2.

1. Konferencję Samorządu Robotniczego w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych tworzą:
— Rada Robotnicza. Zakładu w Kostrzynie, Zakładu w Drezdenku, Zakładu w Nowej Soli.
— Prezydium KZ NSZZ „Solidarność" w Zakładzie w Kostrzynie.
— Egzekutywa KZ PZPR w Zakładzie w Kostrzynie
— kierownictwo związku branżowego w Zakładzie w Kostrzynie
— przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność" w Zakładzie w Drezdenku
— sekretarz POP PZPR w Zakładzie w Drezdenku
— przewodniczący związku branżowego w Zakładzie w Drezdenku,
— przewodniczący związku branżowego w Zakładzie w Nowej Soli
— przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność" w Zakładzie w Nowej Soli
— sekretarz POP PZPR w Zakładzie w Nowej Soli
— przedstawiciele organizacji ZSMP w Zakładzie w Kostrzynie
— przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych działających w przedsiębiorstwie
— przedstawiciele Koła Emerytów w Zakładzie w Kostrzynie.

2. W skład Konferencji powinno wchodzić co najmniej 30 proc. robotników.

§ 3.

1. Do Konferencji Samorządu Robotniczego KZP, w zakresie zastrzeżonym do wyłącznej kompetencji tego organu, należy:

a) uchwalanie rocznych i wieloletnich planów społeczno-gospodarczych Przedsiębiorstwa, uwzględniając, zasady wdrażanej reformy gospodarczej oraz zatwierdzenie istotnych zmian w tych planach,

b) zatwierdzanie zakładowych programów zabezpieczających pełną realizację uchwalonych rocznych zadań społeczno-gospodarczych Przedsiębiorstwa, a w tym przedsięwzięć organizacyjno-technicznych i ekonomicznych, poprawy warunków pracy i bytu załogi, poprawy bhp,

c) uchwalanie zakładowego regulaminu pracy oraz zatwierdzanie zmian w tym regulaminie.

d) zatwierdzanie regulaminu przyznawania pracownikom wypłat z zakładowego funduszu nagród,

e) decydowanie o wyborze kierunków rozdysponowania zakładowych funduszów: mieszkaniowego i socjalnego,

f) zatwierdzanie wyboru Prezydium Rady Robotniczej a w tym Przewodniczącego i Sekretarza Rady,

g) zatwierdzanie składu osobowego kolegium redakcyjnego gazety zakładowej „Celuloza", a w tym przewodniczącego kolegium i redaktora naczelnego gazety,

k) zatwierdzanie regulaminu i kandydatów do odznaczenia odznaką „Zasłużony dla KZP" oraz zasad dotyczących przyznawania innych odznaczeń i wyróżnień.

2. Do pozostałych, najważniejszych uprawnień (obowiązków) Konferencji Samorządu Robotniczego KZP, należy:

w zakresie funkcji planowania:

a) ustalanie zasadniczych kierunków perspektywicznego rozwoju, KZP,

b) podejmowanie decyzji w sprawach inwestycji przedsiębiorstw,

W zakresie funkcji organizacyjnych i motywacyjnych:

a) zatwierdzanie struktury organizacyjnej Przedsiębiorstwa,

b) ustalanie kierunków zwiększenia efektywności gospodarowania przez doskonalenie organizacji i normowania pracy, konstrukcji i technologii, obniżenie kosztów wytwarzana oraz racjonalne wykorzystanie środków produkcji i czasu pracy,

c) ustalanie przedsięwzięć związanych z poprawą poziomu technicznego i jakości produkowanych wyrobów oraz świadczonych usług,

d) wytyczanie kierunków i form rozwoju inicjatyw społeczno-produkcyjnych załogi, a w szczególności socjalistycznego współzawodnictwa pracy i racjonalizacji pracowniczej,

e) zatwierdzanie zasad polityki zatrudnienia i płac w Przedsiębiorstwie,

w zakresie funkcji kontrolnej

Konferencja Samorządu Robotniczego kontroluje całokształt działalności Przedsiębiorstwa (na podstawie dokumentów źródłowych, sprawozdań Dyrekcji KZP i z inicjatywy własnej), zwłaszcza w zakresie realizacji zadań planowych KZP i osiągniętej poprawy wyników, gospodarki finansowej, materiałowej, warunków pracy i płac. W tym celu Konferencja wykorzystuje komisje i zespoły pracownicze powołane przez Rady Robotnicze.

§ 3.

Posiedzenia Konferencji Samorządu Robotniczego mają charakter sesji:

a) zwyczajnych, odbywających się zgodnie z zatwierdzonym planem pracy KSR, zgłoszonym przez Prezydium Rady Robotniczej,

b) nadzwyczajnych, odbywających się w miarę potrzeby na wniosek jednej z organizacji wchodzących w skład Konferencji.

§ 4.

W obradach Konferencji Samorządu Robotniczego uczestniczą:

z urzędu: dyrektor KZP i kierownicy zakładów produkcyjnych KZP w Drezdenku i w Nowej Soli,

jako zaproszeni: — pracownicy KZP do zreferowania spraw będących przedmiotem obrad lub do udzielenia wyjaśnień,

— przedstawiciele instancji partyjnych, związkowych i nadrzędnych jednostek gospodarczych,

— przedstawiciele organów administracji terenowej banku i jednostek współpracujących z KZP.

§ 5.

Całokształtem prac związkowych z przygotowaniem Konferencji kieruje Prezydium Rady Robotniczej, które:

a) co najmniej 7 dni przed Konferencją poda do wiadomości członków termin i porządek obrad sesji oraz zapewni dostarczenie członkom KSR niezbędne dokumenty i materiały,

b) wyśle stosowne zawiadomienia dla gości zaproszonych z odpowiednim wyprzedzeniem.

§ 6.

Na wniosek Prezydium Rady Robotniczej członkowie Konferencji wybierają każdorazowo przewodniczącego obrad sesji.

§ 7.

Posiedzenie Konferencji Samorządu Robotniczego otwiera przedstawiciel Prezydium Rady Robotniczej do obowiązków którego należy:

a) stwierdzenie prawidłowości zwołania sesji,

b) sprawdzenie obecności członków KSR oraz stwierdzenie prawidłowości Konferencji do podejmowania uchwał,

c) przedstawienie kandydatury na przewodniczącego sesji oraz przegłosowanie tej kandydatury.

§ 8.

Do obowiązków przewodniczącego sesji należy:

a) przedstawienie i przegłosowanie projektu porządku dziennego,

b) kierowanie przebiegiem obrad zgodnie z zatwierdzonym porządkiem,

c) prowadzenie dyskusji,

d) formułowanie projektów uchwał i poddawanie ich pod głosowanie,

e) zakończenie obrad,

f) podpisywanie uchwał i protokołu KSR.

§ 9.

Na każdej sesji Konferencji, przewodniczący lub sekretarz Rady Robotniczej składa sprawozdanie z wykonania uchwał podjętych na poprzednich sesjach.

§ 10.

Sprawozdania z działalności społeczno-gospodarczej będącej przedmiotem obrad sesji KSR składa dyrektor lub upoważniony przez niego członek dyrekcji KZP.

§ 11.

Konferencja Samorządu Robotniczego podjemuje uchwały większością 2/3 głosów w głosowaniu jawnym, przy czym dla prawomocności obrad niezbędny jest udział co najmniej 2/3 członków KSR.

§ 12.

W realizacji uchwał Konferencji Samorządu Robotniczego uczestniczą wszystkie organizacje wchodzące w jej skład, każda w swoim zakresie działania oraz dyrektor przedsiębiorstwa, który jest wykonawcą uchwał organów samorządu robotniczego.

IV. RADA ROBOTNICZA

§ 1.

Rady Robotnicze w Zakładach Papierniczych KZP rozpatrują problemy i podejmują uchwały we wszystkich sprawach będących w kompetencji samorządu robotniczego z wyjątkiem zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Konferencji Samorządu Robotniczego KZP.

§ 2.

Rady Robotnicze — zgodnie z przyjętą ordynacją wyborczą tworzą:

w Zakładzie Kostrzyn — wybrani przedstawiciele załogi w ilości 29 osób,

w Zakładzie Drezdenko — wybrani przedstawiciele załogi w ilości 7 osób.

w Zakładzie Nowa Sól — wybrani przedstawiciele załogi w ilości 5 osób.

oraz jako bezpośrednio nie wybierani: Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność" w Zakładzie, Przewodniczący zakładowej organizacji związku branżowego i Sekretarz organizacji partyjnej zakładu.

§ 3.

Na pierwszym, wspólnym posiedzeniu Rad Robotniczych Zakładów Produkcyjnych KZP jest wybierane Prezydium Rady Robotniczej Przedsiębiorstwa, w które go skład wchodzą:

a) Przewodniczący Rady Robotniczej KZP (wybierany),

b) urzędujący Sekretarz Rady Robotniczej KZP (wybierany),

c) 10 członków Prezydium, a wśród nich jako niewybierani:

Przewodniczący Rad Robotniczych z Drezdenka i Nowej Soli.

d) Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność" w Kostrzynie. Przewodniczący zakładowej organizacji związku branżowego w Kostrzynie. Sekretarz KZ PZPR w Kostrzynie (niewybierani).

§ 4.

W obradach Rady Robotniczej w Zakładzie w Kostrzynie oraz Prezydium Rady Robotniczej KZP uczestniczy z urzędu dyrektor Przedsiębiorstwa, a w obradach Rad Robotniczych Zakładów Produkcyjnych KZP w Drezdenku i w Nowej Soli — kierownicy tych zakładów.

§ 5.

Do zakresu działania Rad Robotniczych w Zakładach i Prezydium Rady Robotniczej Przedsiębiorstwa w szczególności należy:

a) opiniowanie projektów rocznych i wieloletnich planów społeczno-gospodarczych KZP,

b) organizowanie wykonania uchwał KSR w zakresie należącym do Rady oraz nadzór nad wykonaniem uchwał KSR przez Dyrekcję KZP,

c) rozwijanie wśród załogi działalności zmierzającej do zapewnienia wykonania planów produkcyjnych, podniesienia wydajności pracy, umacnianie dyscypliny pracy, poprawy jakości produkcji, obniżki kosztów własnych, wykorzystania rezerw produkcyjnych oraz polepszenia stanu bhp,

d) organizowanie — przy współudziale Dyrekcji i organizacji związkowych — wydziałowych na rad wytwórczych,

e) sprawowanie kontroli nad działalnością gospodarczą i finansową zakładów i Przedsiębiorstwa,

f) uchwalanie kwartalnych i miesięcznych planów zgodnie z obowiązującym rocznym planem KZP i wnioskami KSR,

g) uchwalanie, w uzgodnieniu z KZ NSZZ „Solidarność" i kierownictwa zakładowych związków branżowych, w ramach obowiązującego układu zbiorowego pracy i obowiązujących przepisów, wytycznych dotyczących stosowania układu zbiorowego, norm pracy, taryfikatorów płacowych i systemów płac.

h) wyrażanie opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności KZP oraz jego kierownictwa — z własnej inicjatywy, na zapytanie kierownictwa KZP oraz jednostek nadrzędnych i w innych sprawach określonych przepisami prawnymi.

§ 6.

Do zakresu działania Prezydium Rady Robotniczej KZP należy:

a) opracowanie projektów planów pracy organów samorządu robotniczego,

b) ustalanie terminów i projektu porządku obrad KSR,

c) zapewnienie właściwego przygotowania i rozesłania materiałów na KSR i posiedzenia Rady Robotniczej,

d) analizowanie wniosków zgłaszanych przez załogę na wydziałowych naradach wytwórczych i zebraniach załogi, wysłuchiwanie sprawozdań kierownictwa KZP, zakładów, wydziałów z ich wykonania,

e) przygotowanie sprawozdań dla załogi z realizacji uchwał KSR i Rady Robotniczej,

f) opiniowanie w sprawach powołania i odwołania Dyrektora KZP,

g) kontrola umów o prace zlecone.

§ 7.

Rada Robotnicza w oparciu o plan pracy zatwierdzony przez Konferencję Samorządu Robotniczego KZP. W sprawach będących przedmiotem posiedzenia Rady Robotniczej podejmuje ona decyzje w formie uchwały.

§ 8.

Uchwały Rady Robotniczej i Prezydium Rady Robotniczej KZP zadają większością głosów w głosowaniu jawnym przy udziale co najmniej 2/3 członków tych organów.

§ 9.

Rady Robotnicze i Prezydium Robotniczej Rady Przedsiębiorstwa pełnią swoje funkcje w okresie między sesjami KSR.

§ 10.

Rada Robotnicza może być rozwiązana na żądanie większości załogi zakładu gdy jej działalność jest sprzeczna z przepisami prawa lub może spowodować poważne naruszenie interesu społecznego.

§ 11.

Kadencja Rad Robotniczych trwa 2 lata.

V. KOMISJE PROBLEMOWE

§ 1.

Rady Robotnicze, w celu zapewnienia prawidłowości swego działania, powołują stałe komisje problemowe samorządu robotniczego Zakładów i określają ich zadania.

§ 2.

W skład komisji powołuje się członków Rady Robotniczej oraz innych wyróżniających się pracowników i specjalistów danej dziedziny

§ 3.

Komisje problemowe działają pod nadzorem Prezydium Rady Robotniczej Przedsiębiorstwa.

§ 4.

Konferencja Samorządu Robotniczego KZP może powołać również doraźną komisję problemową w celu wykonania określonego zadania.

§ 5.

Członkowie komisji problemowych i doraźnych, na mocy uprawnień wydanych przez Radę Robotniczą i KSR, mają prawo do korzystania z materiałów znajdujących się w Przedsiębiorstwie, a dotyczących zakresu działania Komisji.

§ 6.

Ocena działalności komisji problemowych i doraźnych należy do kompetencji Konferencji Samorządu Robotniczego KZP.

VI. NARADY WYTWÓRCZE

§ 1.

Powszechną i bezpośrednią formą udziału załogi w zarządzaniu Przedsiębiorstwem są narady wytwórcze (zebrania załogi) organizowane co najmniej jeden raz w kwartale. Stanowią one integralną część składową bezpośredniego udziału załogi w zarządzaniu Przedsiębiorstwem.

§ 2.

Narady wytwórcze (zebrania załogi) organizują Komisje Zakładowe Wydziałowe. NSZZ „Solidarność" przy współudziale kierownictw zakładowych organizacji związków branżowych, w porozumieniu z Radą Robotniczą (Prezydium R.R.), przy współpracy z kierownictwem Zakładów, wydziałów, oddziałów i innych organizacji społeczno-politycznych i zawodowych działających w KZP.

§ 3.

Do właściwości narad wytwórczych (zebrań załogi) należy:

a) rozpatrywanie założeń planu społeczno-gospodarczego i sposobu jego realizacji,

b) rozpatrywanie i ocenianie działalności na rzecz podnoszenia efektywności gospodarowania, ujawnienia rezerw, utrwalania zasad dobrej roboty, powszechnego przestrzegania ładu i dyscypliny społecznej,

c) rozpatrywanie zakładowych, wydziałowych, oddziałowych planów poprawy warunków pracy i warunków socjalno-bytowych,

d) rozpatrywanie sprawozdań kierownictwa zakładów, wydziałów, oddziałów z realizacji wniosków pracowniczych,

e) rozpatrywanie sprawozdania z działalności organów samorządu robotniczego.

f) rozpatrywanie kierunków i form rozwoju inicjatyw społeczno-produkcyjnych załogi, a także socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz wynalazczości i racjonalizacji pracowniczej,

g) ocenianie postawy i wkładu pracy poszczególnych pracowników i zespołów pracowniczych w realizację zadań społeczno-gospodarczych kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich.

h) zgłaszanie kierownikowi zakładu, wydziału oraz nadrzędnym jednostkom społeczno-politycznym i gospodarczym opinii i wniosków służących polepszeniu wyników i warunków pracy w Przedsiębiorstwie.

i) wybieranie przedstawicieli załogi do Rady Robotniczej.

§ 4.

Na każdej naradzie wytwórczej (zebraniu załogi) kierownicy zakładów, wydziałów, oddziałów składają sprawozdanie z realizacji zadań społeczno-gospodarczych podległej komórki organizacyjnej oraz sprawozdanie z realizacji wniosków i postulatów z poprzednich narad.

(Ciąg dalszy na str. 7)

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

PRACA...

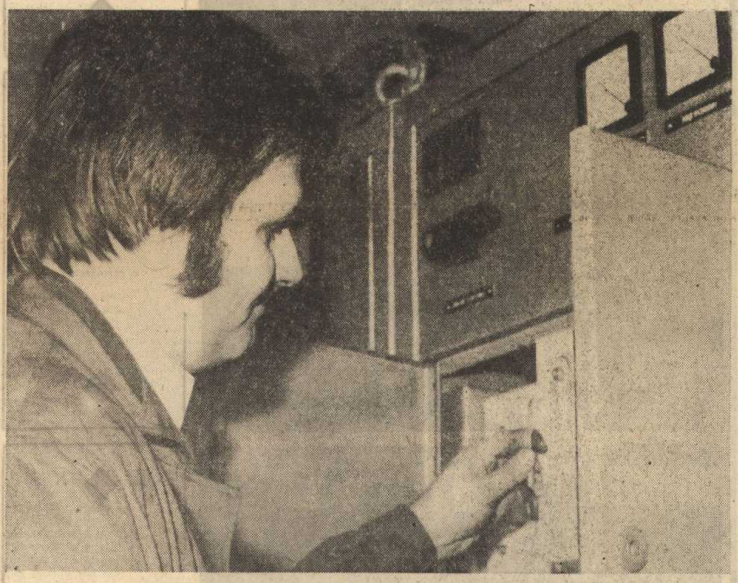

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Każde działanie ma to do siebie, że jest wywołane jakimiś przyczynami, a realizowane w określonych warunkach, które determinują tę realizację w odniesieniu do przyczyn, które wywołały konieczność rekonstrukcji kotłów sodowych, jestem zasadniczo zgodny. Można tylko dodać, że przewidywano fizyczne zużycie kotłów już w roku 1970-72. W tym okresie, na polecenie Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego i Zjednoczenia Przemysłu Papierniczego, zakład intensywnie przygotowywał dokumentację w fazie założeń techniczno-ekonomicznych budowy tzw. Kostrzyna II.

W ramach tego przedsięwzięcia przewidywano połączenie regeneracji alkaliów Kostrzyna I i II, a tym samym zlikwidowanie obecnych wyparek i kotłów sodowych. Z chwilą gdy przemysł musiał odstąpić od koncepcji budowy Kostrzyna II, zakład wielokrotnie występował z niezbędnym zakresem odtworzenia i modernizacji zużytego parku masznowego (nasze pisma: zn. TM/85/73 r. z dn. 22.06.1973 r., TM /192/ 73 r., JP /78/ 74., z dn. 11.07.74 r., TI /1/ 76 r.)

Trybuna Czytelników

W efekcie działania te doprowadziły do wydania decyzji Ministra LiPD nr 2 z dn. 11.01.77 r., która powołała zespół ekspertów pod kierownictwem z-cy dyr. ZPP mgr inż. J. Gradeckiego. Powyższy zespół określił zakres niezbędnej rekonstrukcji w KZP. Pozwoliło to zintensyfikować i sformalizować dotychczasowe działania inwestora w zakresie opracowania niezbędnej dokumentacji, dokonywanie zakupów maszyn, urządzeń i materiałów z kraju i importu jak również rozpoczęcie rozmów z resortem budownictwa. To tyle jako uzupełnienie części historycznej. W artykule pt. „Wątpliwe efekty rekonstrukcji kotłów", autor pominął warunki jakie zaistniały w latach 1976-78, które wymusiły określone decyzje.

Dla przpomnienia chcę dodać, że zostały opracowane trzy alternattywy przeprowadzenia rekonstrukcji kotłów sodowych (jak podano w artykule), w tym alternatywa generalnej modernizacji dwóch kotłów w trzech wersjach. W pierwszym okresie Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze zaakceptowały alternatywę generalnej modernizacji dwóch kotłów i na tej podstawie zaczęto uzgadnianie możliwości realizowania tego tematu z Urzędem Dozoru Techniczne go, RaFaKo Racibórz i ZPP Łódź. Konsultacje te (prowadzone przez BsIPPP Łódź i KZP), przyniosły odpowiedź negatywną ponieważ zgodnie z przepisami i warunkiem postawionym przez UDT, dokumentacja konstrukcyjna i koncesyjna winna być zatwierdzona przez wytwórcę kotła (którego w kraju nie ma, a firma J.M.W., która dostarczała kotły już nie istnieje), względnie przez jednostkę nadrzędną u użytkownika tj. Zjednoczenie, które nie mając odpowiednich specjalistów z uprawnieniami nie mogło zatwierdzić wyżej wymienionych dokumentacji (pismo ZPP zn. PE 1/74/77 z dn. 7.04.77 r.).

Na podstawie w/w pisma Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze zaakceptowały alternatywę budowy jednego kotła i wystąpiły z formalnym wnioskiem zakupu kotła (nasze pisma zn. RP/39/77 r. z dnia 20.04.77 r. oraz RP /44/77 r. z dn. 14.05.77 r.).

W dniu 1.07.77 r. została zwołana narada w ZPP Łódź, z udziałem dyrektora ZPP Janusza Gardeckiego i Jerzego Olejniczaka, a z naszej strony udział w naradzie wzięli koledzy: M. Szałamacha, T. Mickiewicz, Z. Zieleniewski, na której ponownie dokonano analizy wszystkich alternatyw rekonstrukcji kotłów sodowych. Na wstępie wyeliminowano modernizację dwóch kotłów z przyczyn jak podałem wyżej. Pomimo że wszyscy uczestnicy narady byli przekonani o wyższości technicznej budowy jednego kotła to jednak, ze względu na cykl dostawy i realizacji (efekt dopiero w1982 r), a zwłaszcza ze względu na brak środków dewizowych na zakup kotła, została w tej sytuacji przyjęta zaakceptowana przez dyrektora KZP i ZPP alternatywa odtworzenia stanu technicznego trzech kotłów, połączona z modernizacją zasilania, sterowania, aparatury kontrolno-pomiarowej, podgrzewacza wody i powietrza oraz zdmuchiwaczy sadzy.

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

Chciałbym w tym miejscu przypomnieć, że były to już lata gdzie nasz bilans w handlu zagranicznym był otwarty, kiedy to nie kto inny, a nasz zakład nie mógł otrzymać środków dewizowych na zakup niezbędnych łożysk dla zabezpieczenia pracy maszyn papierniczych (co spowodowało w latach 1977-78 około 30 pożarów rocznie, na szczęście ugaszonych w zarodku).

Dlatego uważam, że decyzja chociaż wymuszona była słuszna. W naszym działaniu nie może być miejsca na decyzje bez względu na sytuacje w całym kraju, ponieważ jako obywatele jesteśmy współodpowiedzialni za całą naszą gospodarkę narodową.

Dlatego uważam za obraźliwe i niestosowne zakończenie artykułu żądającego ażeby tzw. decydenci wypowiadali się i tłumaczyli. Jeszcze raz podkreślam, że decyzja była podjęta w określonych warunkach i z punktu widzenia gospodarki narodowej była słuszna. Nie będę w tym miejscu polemizował z autorem artykułu co do zamierzonych i uzyskanych efektów.

W chwili obecnej odsyłam wszystkich zainteresowanych do zaciągnięcia opinii bezpośrednio u obsługi kotłów, a po wykonaniu pomiarów energetycznych kotła I uzyskane dane opublikujemy i porównamy z uzyskanymi wynikami przy pomiarach kotłów starych.

Na zakończenie chciałbym przytoczyć własną refleksję. Żyjemy obecnie w czasach zasadniczych zmian w zakresie koncepcji sterowania i zarządzania gospodarką narodową. Jestem przekonany (mam nadzieję), że przedsiębiorstwo uzyska pełną samodzielność, a wtedy nie będzie miejsca na wyczekiwanie, że ktoś nam coś zatwierdzi i da środki czy wytyczne. Wszystkie decyzje jakie będziemy podejmowali będą musiały wynikać tylko z naszej dobrej pracy i z tego co sami wygospodarujemy. Dlatego też należy jak najszybciej zmienić nasz sposób rozumowania i działania, ażeby właściwie gospodarować w zakładzie i jednocześnie brać pod uwagę sytuację w gospodarce narodowej.

Niech powiedzenie „szlachcic na zagrodzie równy wojewodzie" zostanie całkowicie wyeliminowane z naszego myślenia i działania. Niech dobro i sprawa Ojczyzny będzie naszym nadrzędnym celem.

W. GALCZAK

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

Wiosna budzi nie tylko przyrodę, budzi także „reorganizatorów". Jest to szczególny rodzaj ludzi wyrosłych na naszym społeczeństwie planującym i planowanym. Nie należy ich utożsamiać z organizatorami. Prawdziwy organizator opierając się na przesłankach naukowych i doświadczeniu społecznym poszukuje najsprawniejszych i najskuteczniejszych sposobów.

Stawia sobie konkretne cele dające się sprawdzić i wymierzyć.

Organizatorzy są nam pilnie potrzebni w sporcie i w innych dziedzinach życia jeszcze pilniej. Wywód dalszy jest tutaj zbędny, gdyż wiemy o tym wszyscy.

„Reorganizator" z pozoru jest taki sam. On także poszukuje modelu działania. Tyle tylko, że wierzy w istnienie modeli idealnych, w rozwiązania doskonałe, od których już tylko o krok. Niestety, ażeby ten krok przebyć, należy według „reorganizatora" dotychczasowy porządek przewrócić do góry nogami. Już natychmiast. Ulepszyć starą organizację, skorzystać z doświadczeń, systematycznie obserwować skutki?

Nie, to nie dla niego. Zmiana jeśli ma przynieść skutek musi być totalna. To, że straci przy tym wartościowych ludzi jest dla „reorganizatora" drobiazgiem. Niestety, miara błędu w takiej zmianie jest duża. Przez rok trwa nieopisany chaos. Potem jakoś zaczyna się układać życie.

Ale „reorganizator' jest niecierpliwy, wciąż jest daleko od ideału. Jedyny ratunek — nowa reorganizacja. Oczywiście przy okazji opuszczają stanowiska wartościowi ludzie i ich wypracowane już koncepcje.

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

Największą groźbę którą przynoszą „reorganizatorzy" i ich działania stanowi rozprzęganie się zespołów ludzkich powstających w ciągu wielu lat dopasowywania się i współpracy.

Kto przeżył w ciągu paru lat kilka reorganizacji pracy, kto poczuł chociaż raz, że jest przedmiotem manipulowania ze strony „reorganizatorów", a nie partnerem w robocie, ten traci wiarę w sens wszelkich zmian.

Na zakończenie chiałbym jeszcze raz zaznaczyć, że „reorganizatorzy" działają nie tylko w sporcie, a może po większej części w naszej gospodarce, gdzie wyrządzają szkody o wiele większe.

M. D.

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

W związku z ukazaniem się zdjęcia umywalek w Oddziale Poligrafii w grudniowym wydaniu gazety zakładowej „Celuloza", wyjaśniamy, że w ostatnim okresie kilkakrotnie uzupełniano umywalki, lustra, krany itp. Jest to wynik częstych przypadków dewastacji tych urządzeń przez użytkowników, a być może i osób z zewnątrz oddziału.

Sytuacja do tej pory nie uległa zmianie. Dlatego też ten przykład daje złe świadectwo o użytkownikach pomieszczeń socjalno-bytowych. Stąd wniosek, że przykłady dewastacji wszelkiego rodzaju urządzeń wspólnego użytku powinny być publicznie piętnowane. Może to doprowadzi do większego poszanowania wszelkiego wspólnego dobra.

Jednocześnie nadmieniamy, że stan ten usunięto.

Z-ca kierownika wydz. Przetwórstwa

Kazimierz Zawada

Od Redakcji.

Cieszymy się, że nasza notatka przyniosła pozytywny skutek. Szkoda tylko, że w jednym wydziale. Czekamy na odpowiedzi z innych wydziałów.

Ład i porządek w zakładzie

Balagan na złomowisku — pięć złomu przy parowozowni odpowiedzialni — magazynier złomu, komisarz złomowy.

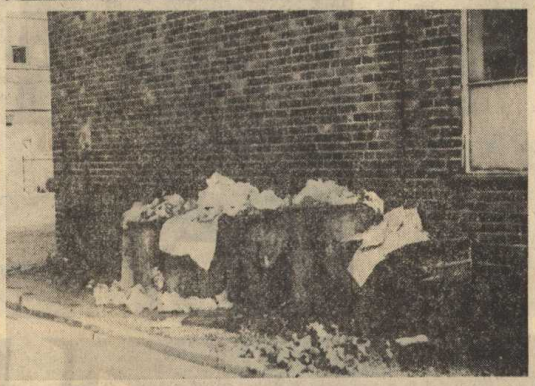

Pojemniki na odpadki za zakładowym obiektem żywienia zbiorowego — stołówką.

Nowy magazyn materiałów budowlanych — przykład jak można zrobić porządek.

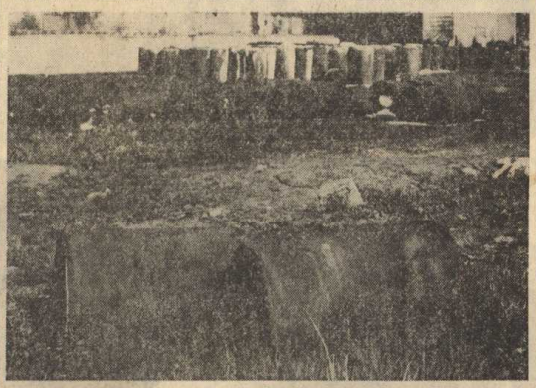

Porozwalane beczki z siarczkiem sodu przy magazynie chlorowym — odpowiedzialni Magazyn Techniczny Transport, Rozładunek.

Nowe książki w bibliotece KZP

PODSTAWY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ — są książką wydaną przez Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne. Jej tematem są podstawowe zagadnienia gospodarki materiałowej jako sfery działalności gospodarczej, przy uwzględnieniu hierarchicznej struktury organizacji i zarządzania gospodarką narodową.

Szczególnie szeroko zostały omówione zagadnienia zarządzania gospodarką materiałową, planowania potrzeb materiałowych, funkcjonowania obrotu środkami produkcji, powiązań gospodarczych i więzi umownych między producentami, materiałochłonności i zapasochłonności produkcji, a także gospodarowania materiałami w przedsiębiorstwie produkcyjnym.

UKŁADY SCALONE TTL W SYSTEMACH CYFROWYCH. Autorami książki są Jan Pieńkos i Janusz Turczyński, wydawcą — Wydawnictwa Komunikacji i Łączności. Przedstawiono w niej całokształt zagadnień dotyczących cyfrowych układów scalonych TTL o małej, średniej i wielkiej skali integracji. Omówiono w przystępny sposób zasadnicze procesy technologiczne. Podano podstawowe wiadomości dotyczące systemów liczbowych i kodów oraz wiadomości niezbędne do projektowania urządzeń cyfrowych.

Szeroko omówiono funktory takie jak: bramki, przerzutniki, układy rejestrowe i pamięci, układy licznikowe, asymetryczne, układy do przetwarzania kodów oraz układy uzależnień czasowych, stosowane do realizacji systemów cyfrowych. Omówiono transmisję sygnałów cyfrowych oraz układy sprzęgające, a także przyrządy wspomagające projektowanie i uruchamianie układów cyfrowych.

Książka zawiera również opisy najnowszych osiągnięć techniki TTL, a mianowicie mikroprocesorów i systemów modułowych.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Postulaty — ustalenia stan realizacji

Do Komisji Głównej wpłynęły pisma, w których zawarto odpowiedzi na wysunięte przez załogę postulaty o następującej treści:

POSTULAT

Zlikwidować nadmierne i nieuzasadnione dochody uzyskiwane przez niektóre grupy społeczne. Urząd Wojewódzki informuje, że otrzymał odpowiedź z Ministerstwa Finansów z dnia 5.12.80 roku o treści:

„Realizacja tego społecznie słusznego postulatu nie należy wyłącznie do Ministerstwa Finansów. Niewiele różnic w dochodach poszczególnych grup ludności, w tym również likwidowanie dochodów nadmiernych, czy nieuzasadnionych, możliwe jest m. in. przez prowadzenie odpowiedniej polityki podatkowej.

Mając powyższe na uwadze, zmodyfikowano ostatnio przepisy podatkowe umożliwiające opodatkowanie osób czerpiących dochody z nieujawnionych źródeł. Dotyczy to przede wszystkim osób trudniących się nielegalną działalnością zarobkową. W stosunku do innych grup ludności, trudniących się np. prywatną działalnością rzemieślniczą, handlową i usługową obowiązuje system podatkowy w znacznym stopniu ograniczający dochody, przez zastosowanie progresywnych stawek w podatku dochodowym, sięgających do 85% przy dochodach przekraczających 480 tys. zł. rocznie.

Ponadto przygotowywane są zmiany w zasadach opodatkowania osób osiągających wysokie wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w jednostkach gospodarki uspołecznionej i spółdzielczości. Przewiduje się, że nowe rozwiązania w tym zakresie wejdą w życie od 1981 r."

POSTULAT

Przyspieszyć budowę nowego domu kultury z salą widowiskowo-sportową w Kostrzynie — odpowiedzi udzielił wicewojewoda gorzowski pismem z dnia 17.11.80 r. o treści:

„W odpowiedzi na wniosek skierowany do Urzędu Wojewódzkiego przez Waszą załogę, dotyczący przyspieszenia budowy nowego domu kultury z salą widowiskowo-sportową w Kostrzynie wyjaśniam, iż jest on słuszny i dostrzeżony był już wcześniej przez władze wojewódzkie. Znalazł odbicie w przyjętym przez KW PZPR w roku 1977 programie pn. „Kierunki rozwoju kultury w województwie do roku 1990".

Mijająca pięciolatka nie była okresem sprzyjającym inwestycjom w kulturze. Zbyt rozciągnięty front inwestycyjny nie pozwalał na włączenie do planu nowych tytułów. Lata nadchodzące również nie rokują poważniejszych nadziei na realizację przedmiotowego wniosku, wobec zapowiedzianych już znacznych ograniczeń inwestycyjnych. Zdaję sobie sprawę, iż koszt wymienionego obiektu wyniesie około 80—100 mln zł nie widzę również możliwości realizacji obiektu poza planem inwestycyjnym, np. w ramach czynu społecznego. Obciążenie społeczeństwa Kostrzyna byłoby zbyt duże a przecież i tak w Kostrzynie aktualnie buduje się w czynie społecznym nowa szkołę".

Komisja odpowiedzi tej nie przyjmuje za pełną. Wicewojewoda nie podaje konkretnego terminu oraz sposobów wykorzystania posiadanych możliwości dla podjęcia działań w celu umożliwienia mieszkańcom Kostrzyna należytego konsumowania dóbr kulturalnych w naszym mieście. Komisja oczekuje dalszych pełnych wyjaśnień i określenia konkretnych terminów.

POSTULAT

Rozważyć możliwość powrotu do starych form zabezpieczenia pracowników KZP w opał, bądź zmusić RSZiZb do takiego zorganizowania pracy Biura Opałowego aby pobieranie deputatu nie było połączone z wystawaniem godzinami w kolejce w biurze, w kolejce Banku Spółdzielczego, z bieganiem za transportem i ręcznym ładowaniem. Zwraca się uwagę, że w wielu miastach wystarczy wykupić kwit i zdać go w Biurze Opałowym.

ODPOWIEDŹ

Nadesłana z Urzędu Miejskiego.

— Zarząd RSZ i Zb. zobowiązany został do zorganizowania na stałe w Biurze Opałowym kasy, w której interesanci dokonując formalności związanych z nabyciem opału będą mogli wpłacić jednocześnie gotówką za pobrany towar bez zbędnego wystawania w kolejce w Banku Spółdzielczym. Niniejsze zasady obsługi interesantów wprowadzone zostały od 5.11.80 r. Mając na uwadze usprawnienie ładowania i transportu opału, Urząd Miejski wystąpił pismem z dn. 30.11.80 roku do WZSR w Gorzowie Wlkp. o przydział ładowacza i ciągnika z przyczepą dla RSZiZb. co rozwiązałoby istniejący w obecnym czasie problem braku niniejszego sprzętu.

POSTULAT

Wywieszać w sklepach mięsnych faktury dostaw mięsa i wędlin.

ODPOWIEDŹ

— Od 3.11.80 r. wprowadzono we wszystkich sklepach mięsnych obowiązek podawania do publicznej wiadomości poprzez tablice ogłoszeń wielkości mięsa, wędlin i wyrobów wędliniarskich w poszczególnych asortymentach przeznaczonych do sprzedaży w godzinach przed i popołudniowych. Wielkości masy mięsnej umieszczone na tablicy, są zgodne z fakturami.

POSTULAT

Wybudować nową kawiarnię w centrum Kostrzyna.

ODPOWIEDŹ

— RSZiZb. posiada opracowaną dokumentację na kombinat gastronomiczny o wielkości 450 m sześc. w którym przewidziana jest m.in. kawiarnia. Od 3 lat, mimo usilnych starań brak jest możliwości wprowadzenia niniejszej inwestycji do planu realizacyjnego, co spowodowane jest ograniczeniami inwestycyjnymi.

— Komisja nie przyjmuje powyższej informacji jako wystarczającej. Urząd Miejski z pewnością orientuje się o lokalach nienależycie wykorzystanych w naszym mieście, które przy minimalnym wysiłku i odrobinie dobrych chęci można na ten cel zaadoptować, co chociaż częściowo rozwiązałoby problem. Komisja oczekuje informacji z konkretnymi zamierzeniami oraz podaniem terminów realizacji i odpowiedzialnych.

POSTULAT

Powołać szerszą, Społeczną Komisję Cen, która kontrolowałaby głównie ceny w ziemniakach, straganach i sklepach prywatnych.

ODPOWIEDŹ

— Działalność handlowa niniejszych placówek kontrolowana jest zarówno poprzez wyspecjalizowane organa kontrolne jak również przez społeczne komisje. W ramach przeprowadzonych kontroli, dużo uwagi poświęca się zgodności cen sprzedaży z cenami ustalonymi przez PKC oraz WKC. Za naruszanie obowiązujących cen sprzedaży, stosowane są sankcje karne w formie mandatów i orzeczeń Kolegium d.s. Wykroczeń. Kontrole w zieleniakach, straganach i sklepach prywatnych przeprowadza także Urząd Miejski, który chętnie skorzysta z osób zaproponowanych przez Dyrekcję Waszego Zakładu i włączy ich do składów komisji kontrolnych.

POSTULAT

Wybudować nową księgarnię w Kostrzynie o większej funkcjonalności, oraz zwiększyć zaopatrzenie w popularne książki.

ODPOWIEDŹ

— Pawilon Domu Książki realizowany będzie w roku 1984 przy ul. Bohaterów Stalingradu o powierzchni 140 m kw. Na podstawie otrzymanego pisma z PP „Domu Książki" w Zielonej Górze brak możliwości w obecnej chwili wprowadzenia atrakcyjnych wydawnictw w księgarni z uwagi na ścisłe rozdzielnictwo towaru wynikające z ograniczonej ilości papieru przeznaczonego do druku.

POSTULAT

Poprawić stan estetyczny osiedli mieszkaniowych.

ODPOWIEDŹ

— Mimo widocznej poprawy w tym zakresie Urząd Miejski przy współudziale Samorządu Mieszkańców oraz Administracji Domów Mieszkalnych czynić będzie przedsięwzięcia zmierzające do należytego utrzymania osiedli, właściwie zagospodarowanych oraz sukcesywnego zagospodarowania terenów wpływających jeszcze negatywnie na wygląd estetyczny miasta i osiedli.

— Komisja uważa, że powyższa informacja podana jest aby „zbyć" postulujących. Brak w niej określenia konkretnych działań podjętych przez władze miasta terminów ich realizacji i odpowiedzialnych.

POSTULAT

Zakazać wywożenia śmieci i odpadów na teren przy KZP i za wiaduktem kolejowym w kierunku Osiedla Leśnego.

ODPOWIEDŹ

— Na teren przy KZP istnieje zakaz wywożenia śmieci. Jedynym miejscem przeznaczonym na wysypisko śmieci w mieście, jest teren za wiaduktem kolejowym w kierunku Osiedla Leśnego. Wysypisko to będzie czynne do czasu wybudowania nowego wysypiska w miejscowości Krześniczka.

— Komisja oczekuje od Urzędu Miejskiego sprecyzowania konkretnych terminów realizacji tego postulatu oraz podania odpowiedzialnych za realizację.

POSTULAT

Zwrócić uwagę na konserwację i zabezpieczenie budynków mieszkalnych w Kostrzynie. Egzekwować powinności ADM w zakresie malowania okien od zewnątrz, napraw uszkodzonych tynków, płytek itp.

ODPOWIEDŹ

— Niniejszy wniosek Urząd Miejski przyjmuje do ciągłego i systematycznego realizowania w ramach nadzoru nad powinnościami ADM.

POSTULAT

Naprawić chodniki i ulice w mieście, uporządkować place przy ul. Świerczewskiego. Zorganizować więcej ogródków jordanowskich w Kostrzynie.

ODPOWIEDŹ

— W minionych latach bieżącej 5-latki ułożono nawierzchnię bitumiczną na ulicach: Świerczewskiego, Narutowicza, Piastowskiej, Dworcowej, Mickiewicza. Wyasfaltowano alejki na ogródku ruchu drogowego w parku miejskim oraz przy szachownicach. Dokonano napraw chodników i ułożono nowe chodniki na wielu ulicach. W dalszym ciągu czynić się będzie starania by tego rodzaju czynności kontynuować. W roku 1981 zagospodarowane zostaną tereny m. in. przy ul. Świerczewskiego oraz zorganizuje się 2 ogrody jordanowskie dla dzieci w naszym mieście.

— Komisja uważa, że zastrzeżenia budzi odbiór pracy ułożenia chodnika przy osiedlu przy ul. Konopnickiej.

Odpowiedzi na pytanie kto pracę odbierał i jakie konsekwencje wyciągnięto w stosunku do winnych zaniedbań. Oczekujemy odpowiedzi od UM.

POSTULAT

Wprowadzić zbiorowe ankietowanie szczególnym mieszkańców Kostrzyna przy wykonywaniu w czynie społecznym podłoża pod asfalt. Poza walorami estetycznymi alejek asfaltowych w parku, spełniają one także rolę zabaw dla dzieci (jazda na wrotkach itp.). Było to jedno z przedsięwzięć zmierzających do właściwego zgodnego z potrzebami mieszkańców zagospodarowania tej części miasta, dość często uczęszczanego przez mieszkańców.

POSTULAT

Rozliczyć osoby posiadające po 2 garaże w celach handlowych. Podać do wiadomości publicznej rozwiązanie tej sprawy.

ODPOWIEDŹ

W obecnej chwili dwa garaże posiadają następujące osoby: J. Gałęzewski — garaż przy Osiedlu Mieszka I i przy ul. Piastowskiej. Garaż przy ul. Piastowskiej w/w odkupił w trakcie budowy, ponieważ nabyli przyczepę campingową, H. Wilczyński — posiada garaż przy ul. Osiedle „C" i w zakupionym budynku atrialnym, który nabył w 1979 r. Ponadto informuje się, że dwa garaże posiadali ob. A i S Rybarczykowie, obecnie posiadają jeden garaż. Otrzymali zezwolenia na budowę w 1976 i 78 r. Sytuacja taka mogła zaistnieć, ponieważ nie było takiego popytu na garaże i każdy złożony wniosek jeszcze w roku 1978 był załatwiony pozytywnie.

Ponieważ obecnie popyt na budowę garaży wzrósł oczekujących na garaże jest bardzo dużo, już od końca roku 1978 zostały założone 2 rejestry, jeden wpływających wniosków na budowę garaży, według którego w kolejności wpływu wniosków zostaje przydzielony teren pod budowę garażu, a drugi rejestr osób sprzedających garaże. Rejestr ten został zaprowadzony celem wyeliminowania osób sprzedających garaże z ponownego przydziału decyzji na budowę garażu.

POSTULAT

Uznać mieszkańców domków jednorodzinnych nie mających pieców kuchennych oraz mieszkań lokatorów, którzy niegdyś zrezygnowali z pieców kuchennych (np. przy osiedlu Mieszka I) za korzystających również z pierwszeństwa w dostawie gazu.

ODPOWIEDŹ

W okresie pierwszego półrocza br. okres wyczekiwania na dostawę gazu dla mieszkańców, niezależnie od tego czy w mieszkaniu był zainstalowany piec kuchenny czy też nie, nie przekraczał 3 dni. Było to możliwe dzięki rytmicznym dostawom butli z gazem z nowo uruchomionej rozlewni gazu płynnego w Barlinku. Od miesiąca czerwca 1980 r. na skutek ograniczeń w dostawach gazu płynnego z Płocka do Barlinka, a tym samym do Kostrzyna, uległo zachwianiu rytmiczne i w krótkim okresie czasu dostarczenie butli z gazem dla mieszkańców. Z tego też względu w dostawach gazu preferowani są mieszkańcy, którzy w swoich mieszkaniach nie posiadają trzonu kuchennego. W przypadku poprawy sytuacji w dostawach gazu z Barlinka mieszkańcy tych osiedli będą uwzględniani na równi z ludnością zamieszkałą na innych osiedlach w szybszych dostawach gazu.

Komisja nie otrzymuje po wyższych wyjaśnień za wystarczające. Brak jest w nich podania innych działań podejmowanych przez organa do tego kompetentne, by w pełni zabezpieczyć ludność miasta w gaz butlowy, jak również takich zamierzeń, które do takiej sytuacji nie dopuszczą w przyszłości.

POSTULAT

Urządzić stałe przystanki komunikacji miejskiej przy przedszkolu zakładowym i na osiedlu M. Konopnickiej, a także wprowadzić dodatkowe kursy autobusów w wolne soboty i niedziele.

ODPOWIEDŹ

W pierwszym kwartale br. wprowadzona będzie komunikacja miejska. Obecnie, po przeprowadzeniu konsultacji z załogami największych zakładów pracy opracowywany jest rozkład jazdy autobusów oraz propozycje przystanków autobusowych. Kursy autobusów będą dostosowane do potrzeb pracowników wszystkich zakładów pracy. Po wstępnym opracowaniu rozkładu jazdy autobusów i miejsc przystanków, Urząd Miejski przedłoży opracowane materiały załogom zakładów pracy do konsultacji.

POSTULAT

Wnioskuje się o przeprowadzenie szczegółowej analizy wykorzystania środków transportu zakładowego osobowego i ciężarowego. Podano przykłady wysyłania samochodów po części w trybie awaryjnym, a po sprowadzeniu tych części miesiącami leżą one w magazynie. Równocześnie do tej samej miejscowości wyjeżdża kilka samochodów osobowych, a inni pracownicy w tym samym czasie jadą pociągiem lub autobusem. Wysyła się samochód ciężarowy po części zamienne, które można przywieźć w teczce.

ODPOWIEDŹ

Wydział Transportu KZP dokonał analizy wykorzystania zakładowego taboru ciężarowego, dostawczego i osobowego. Stwierdzono w niej, że do połowy br. miały w KZP sporadycznie miejsce fakty podane w postulacie.

Wynikły one z — braku wewnętrznej koordynacji wyjazdów taboru dostawczego,

— błędnej informacji otrzymanej od dostawcy materiałów i części zamiennych,

— opóźnionego wyjazdu samochodów po odbiór towarów.

Przyczyny te spowodowały między innymi:

— do wydziału Transportu wpływały zamówienia na pojazdy od różnych komórek i w różnych terminach. Wydział nie zawsze trafnie mógł określić pilność i celowość wyjazdów. Od 1 czerwca 1980 r. głównym dysponentem i koordynatorem wyjazdów taboru ciężarowego i dostawczego jest Dział Zaopatrzenia, który łączy obecnie zamówienia w jednych kierunkach od wszystkich komórek organizacyjnych KZP,

— błędna lub opóźniona informacja od dostawców powodowała, że wysyłano samochody KZP po zawyżone, jak się okazywało ilości materiałów, bądź wręcz po materiały i części które w ogóle nie były przygotowane do odbioru. Stąd też samochody wracały z niepełnym obciążeniem albo w ogóle bez materiałów.

— nieterminowe zgłaszanie się po odbiór zamówionych materiałów powodowało, że otrzymywaliśmy mniejszą aniżeli zamawiana ilość towaru bądź nie otrzymywaliśmy go w ogóle — zwłaszcza jeżeli dostawa dotyczyła towarów deficytowych. Skutek j.w.

W KZP obowiązuje zasada, że delegowany ma obowiązek kontaktu z dyspozytorem transportu w celu zorientowania się, czy w kierunku docelowej miejscowości delegacji nie jest wysyłany samochód osobowy KZP. W takim bowiem przypadku, dysponent samochodu osobowego — przy wolnych miejscach w pojeździe — jest zobowiązany do zabrania delegowanego. Sytuacja podana w postulacie mogła mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych, gdy na wezwanie telefoniczne lub teleksowe wyjeżdżał samochodem osobowym przedstawiciel zakładu w trybie nagłym i nie było możliwości skontaktowania się z delegowanym. Wyjaśnia się również, że ze względu na dużą ilość delegacji do Gorzowa zorganizowano zbiorcze wyjazdy autobusem zakładowym KZP na tej trasie. Chętni zgłaszają swój udział w Dziale Spraw Osobowych.

Od miesiąca lipca KZP otrzymały ścisły limit paliwa na samochody osobowe, w związku z czym wyjazdy samochodami tego typu zostały radykalnie ograniczone.

Jak z powyższego wynika, problematyka postawiona w postulacie jest w KZP uregulowana poprawnie — brak jest jednak dyscypliny realizacyjnej.

W związku z tym:

— Dział Zaopatrzenia KZP zostaje zobowiązany do rozliczenia komórek organizacyjnych KZP bądź dostawców w takich sytuacjach, gdy jest zgłoszony wyjazd awaryjny, a awaria nie miała miejsca lub gdy dostawca powiadomił przedsiębiorstwo o przygotowaniu towaru do odbioru, a wysłany samochód po materiał wraca pusty z winy dostawcy.

Termin — do bieżącego przestrzegania, odpowiedzialny — ob. **K. Wilmański**, w trybie nadzoru — **J. Karoń.**

— Zobowiązuje się Dział Spraw Osobowych — w porozumieniu z wydziałem Transportu KZP — do bezwzględnego wykorzystania wszystkich samochodów wyjeżdżających do miejscowości na trasie jazdy samochodu.

Termin — do bieżącego przestrzegania, odpowiedzialny: **E. Sitarz, L. Kuczyński.**

POSTULAT

Postuluje się zbadanie celowości dokonanego zakupu 6 serwisów stołowych na sumę 9 tys. zł. w 1979 r. i wyjaśnienie gdzie te serwisy się znajdują.

ODPOWIEDŹ

Rzeczywiście, w 1979 roku wystąpiła potrzeba zakupu serwisów stołowych na posiłki w stołówce zakładowej i innych obiektach dla zaproszonych do przedsiębiorstwa gości krajowych i zagranicznych. Serwisy takie, w ilości 6 szt. zamówiono w Fabryce Porcelany Stołowej w Wałbrzychu. W celu wykluczenia możliwości stosowania serwisów do celów prywatnych, wszystkie elementy serwisów oznakowano emblematem przedsiębiorstwa. Zakupione serwisy zostały rozdysponowane następująco: — 2 serwisy przekazano do użytku stołówce zakładowej z przeznaczeniem na zastawę stołową przy posiłkach wydawanych dla zaproszonych gości. Aktualnie, z uwagi na częste zmiany miejsca wykorzystania (stołówka, kręgielnia) serwisy te uległy zdekompletowaniu.

2 serwisy zostały przekazane jako upominki KZP, dla współpracujących z nami zakładów papierniczych w Schwedt (NRD) i Szolnok (Węgry).

2 serwisy znajdują się do chwili obecnej w depozycie w sekretariacie dyrektora KZP, z przeznaczeniem na uzupełnienie zużytych w stołówce KZP.

POSTULAT

Wyjaśnić sprawę nie przemyślanej inwestycji do produkcji „polplastu", w wyniku której zakład poniósł około 780 tys. zł. strat.

ODPOWIEDŹ

W okresie lat 1976—78 w KZP miały duże kłopoty ze zbytem oleju talowego. Stan taki prowadził do utrudnień w produkcji celulozy oraz dodatkowego zanieczyszczenia środowiska. Podobny problem istniał ze zbytem terpentyny. Zbyt oleju na eksport był okresowy i niesystematyczny. Sytuacja powyższa zmusiła przedsiębiorstwo do poszukiwań sposobu zagospodarowania oleju talowego. W tym celu nawiązano współpracę z przemysłem gumowym, który był i jest zainteresowany produkcją „polplastu" — w oparciu o patent Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu — przy wykorzystywaniu oleju talowego.

„Polplast" — jest to środek służący jako aktywator w procesie produkcji wyrobów gumowych, a głównie ogumienia do środków transportowych. Obecnie stosuje się do tego celu stearynę, środek importowany z krajów kapitalistycznych. Po uruchomieniu produkcji „polplastu" Polska będzie jedynym producentem tego środka w krajach RWPG. Warto zaznaczyć, że cena surowego oleju talowego wynosi 6,20 zł za 1 kg, podczas gdy cena 1 kg „polplastu" — 20 zł.

W toku dotychczas podjętych działań na tym odcinku: — opracowano prototypową dokumentację technologiczną, — opracowano dokumentację konstrukcyjną urządzeń produkcyjnych niezbędnych do wykonania próbnej partii i sprawdzenia technologii, — wykonano urządzenia wg. dokumentacji konstrukcyjnej, — wyprodukowano próbną partię „polplastu" w ilości łącznej około 26 ton umożliwiając tym samym przeprowadzenie prób produkcyjnych w przemyśle gumowym.

Koszt łączny dotychczasowych prac związanych z tym tematem wyniósł 750 tys. zł, a ze sprzedaży wyprodukowanego u nas „polplastu" uzyskaliśmy około 520 tys. zł. Oceniając zebrane do tej pory doświadczenia z uruchomienia i produkcji próbnej „polplastu" stwierdzić należy, że: — pełne pokrycie potrzeb przemysłu gumowego w oparciu o produkcję „polplastu" na obecnych urządzeniach zainstalowanych w KZP jest nie możliwe z uwagi na niską wydajność tych urządzeń i złe warunki pracy obsługi,

— uruchomienie produkcji „polplastu" wymaga rozwiązania pozysku terpentyny przez odbudowę lub budowę nowej instalacji technologicznej,

— niezbędna jest dalsza współpraca KZP z przemysłem gumowym przy uruchamianiu produkcji „polplastu" w wielkościach docelowych. Podstawowe kierunki tej współpracy określono w końcu października 1980 r. na specjalnej naradzie przedstawicieli zainteresowanych stron.

Podjęcie produkcji „polplastu" w KZP jest przedsięwzięciem bardzo korzystnym: umożliwia zagospodarowanie oleju talowego na produkcję antyimportową, stwarza możliwości eksportu tego wyrobu do krajów RWPG, umożliwia poprawę zaopatrzenia przedsiębiorstwa w opony do środków transportowych.

W celu opanowania produkcji „polplastu" w KZP należy konsekwentnie realizować ustalenia przyjęte na naradzie zainteresowanych stron w październiku 1980

(Ciąg dalszy na str. 6)

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Postulaty - ustalenia - stan realizacji

(Ciąg dalszy ze str. 5)

Według wstępnych ustaleń, planowana wielkość produkcji „polplastu" została określona na ca 1000 ton, co daje wartość produkcji 20 mln zł — przy zatrudnieniu 6 osób.

POSTULAT

Żądamy wyjaśnienia sprawy sprzedaży przeczep ciągnikowych stanowiących własność KZP osobom prywatnym.

ODPOWIEDŹ

Sprawę sprzedaży przyczep ciągnikowych badał rewident zakładowy. W swoim protokole z kontroli datowanym dnia 18.09.80 r. stwierdził co następuje:

1. W okresie lat 1977—80 wydział Transportu KZP zlikwidował łącznie 13 przyczep ciągnikowych. Podstawą likwidacji było duże zużycie fizyczne tych przyczep a co za tym idzie, nie nadawały się one do poruszania po drogach publicznych. Wg ksiąg inwentarzowych, likwidowane przyczepy ciągnikowe były użytkowane w zakładzie od 1950 i od 1970 r.

2. Przyczepy zostały zlikwidowane komisyjnie, a protokoły likwidacji znajdują się w posiadaniu Działu Głównego Mechanika. W skład komisji wchodziły następujące osoby: M. Syryjski — kier. Wydz. Transportu, R. Zajączek — mistrz wydz. Transportu, W. Rataj — kier. wydz. Mechanicznego, P. Szymczonek — przedstawiciel Rady Oddziałowej. Wnioski o likwidację zatwierdzali: dyr. KZP lub z-ca dyr. d/s obrotu towarowego.

3. W okresie lat 1977—80 zakład odsprzedał 11 uprzednio zlikwidowanych przyczep ciągnikowych na indywidualnie składane prośby pracowników KZP motywowane możliwością wykorzystania tych przyczep do celów gospodarczych na wsi. Przed akceptacją, każde podanie zostało opisane przez kierownika wydz. Transportu danymi: nr inwentarzowy przyczepy, nr fabryczny, waga tj. ilość kg złomu, cena za 1 kg złomu. Na podstawie opisu magazynu wystawił obowiązujący dokument „Wz". Wspomniane przyczepy zakupili: W. Chruszcz — kierowca (1 szt.), M. Szczepański — ojciec pracownika (1 szt.), A. Ostromecki — kierownik wydziału (2 szt.), L. Buczyński — ślusarz TEA (1 szt.), Z. Drewniak — mistrz (1 szt.), S. Łazorczyk — kierowca (1 szt.), T. Krasucki — Główny Mechanik (1 szt.), H. Kocjan — strażak (1 szt.), B. Florczak — maszynista (1 szt.).

4. Dyrekcja KZP nie wyrażała zgody na wykonanie w zakładzie remontów w/w przyczep ciągnikowych.

Przy sprzedaży złomu użytecznego przez przedsiębiorstwo należy każdorazowo powoływać kompetentną komisję do jego wyceny a samą sprzedaż organizować w formie przetargu zamkniętego dla pracowników KZP, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb tych pracowników.

Ukarać karą regulaminową ob. **R. Suchowiera i Z. Drewniaka** za nieprzestrzeganie zasad systemu przetargowego obowiązującego w KZP i wprowadzenie w błąd kierownictwa KZP, w związku z zakupem przyczepy ciągnikowej przez ob. **Z. Drewniaka.**

Odpowiedzialność — **J. Karoń i F. Statkiewicz.**

POSTULAT

Podnieść stan techniczny taboru kolejowego.

ODPOWIEDŹ

Urządzenia kolejowe KZP w postaci trzech lokomotyw, bocznicę kolejową oraz wagony gospodarcze w ilości 40 szt. Stan lokomotyw w chwili obecnej nie budzi zastrzeżeń, były one skierowane do naprawy i przeglądu technicznego, pierwsza w 1979 r., a druga w 1980 r. Problem jest natomiast z brakiem konserwatora do urządzeń elektrycznych zamontowanych w lokomotywach. W ostatnich latach przedsiębiorstwo korzystało w tym zakresie z usług PKP, naprawy wykonywał również pracownik w/ds. Elektrycznego KZP. Kierownictwo widzi pilną konieczność przejęcia przez wydział Elektryczny bieżących przeglądów i napraw instalacji elektrycznej lokomotyw spalinowych wobec odmowy wykonywania tych prac przez PKP.

Od trzech lat przedsiębiorstwo czyni starania o zakup nowej lokomotywy spalinowej. Wg aktualnego rozeznania lokomotywę taką otrzymamy w 1981 r. Istniejącą lokomotywę TKH przekazujemy do Zakładów Papierniczych w Kluczach, jest ona sprawna i zakonserwowana.

Bocznica kolejowa KZP jest w stanie wymagającym ciągłych remontów, a na niektórych odcinkach — wymiany torów. Wiele podkładów spróchniało, a śruby trzymające pordzewiały. Specyficzny charakter prac kolejowych wymaga, aby realizowały je brygady specjalistyczne przedsiębiorstwa PKP. KZP napotykają na duże trudności w ulokowaniu takich prac w jednostce specjalistycznej, dlatego też od 1970 r. konserwacja bocznicy w praktyce ograniczona była do przykręcania śrub i smarowania rozjazdów. Pod koniec 1978 r. wydz. Transportu KZP przejął od pionu technicznego obowiązek konserwacji bocznicy wraz z trzema pracownikami brygady torowej.

Począwszy od 1979 r. dokonano przeglądu stanu technicznego bocznicy kolejowej, sporządzono harmonogram niezbędnych robót i przystąpiono do częściowej naprawy torów. Wydz. Transportu złożył odpowiednie zapotrzebowanie na materiały, które w znacznej mierze już dostarczono. W 1980 roku mimo szczupłej obsady kadrowej brygady torowej, wymieniono 400 podkładów oraz 32 mb odcinka torów przy rampie celulozowni.

Obecnie, w trakcie budowy jest odcinek torów przy nowym składowisku złomu. Przysposobienie tych prac będzie możliwe z chwilą pełnej obsady brygady torowej i pozwoli na usunięcie głównych zagrożeń do 30.06.81 r. a następnie umożliwi bieżącą konserwację bocznicy.

Wagony — kraciaki, stanowiące własność KZP, są przystosowane do przewozu drewna wewnątrz zakładu. Wobec zwiększającego się procentu dostaw drewna w zrębkach zmniejsza się użyteczność tych wagonów. Najbardziej zniszczone (20) przeznaczono już do złomowania. Pozostałe (20) zostaną wyremontowane.

1. W związku ze zgłoszonym wnioskiem o przejęcie prac związanych z zabezpieczeniem wagonów przez Zespół Magazynów Wyrobów Gotowych, należy ustalić limit zatrudnienia na 1981 r. w taki sposób, aby zabezpieczyć pracowników zarówno do remontów torów jak i remontów wagonów.

Termin — 15.02.81 r.

Odpowiedzialni — kierownicy HT, HH, DK a w trybie nadzoru **J. Karoń.**

2. Zobowiązuje się wydz. Elektryczny KZP do przeszkolenia w I kw. 1981 r. czterech własnych pracowników w zakresie wykonawstwa robót elektrycznych w lokomotywach spalinowych i przejęcia bieżących prac konserwacyjnych na tych lokomotywach.

Termin — 1.04.81 r.

Odpowiedzialny — kierownik TEE **S. Smektalski.**

3. Zobowiązuje się Dział Zaopatrzenia KZP do zakupu niezbędnych materiałów na remont bocznicy, zgodnie z zapotrzebowaniem wydz. Transportu.

Termin — 31.03.81 r.

Odpowiedzialny — kierownik Zaopatrzenia **K. Wilmański.**

4. Powierzyć nadzór nad konserwacją lokomotyw spalinowych wyznaczonemu brygadziście warsztatu samochodowego.

Termin — 1.01.81 r.

Odpowiedzialny — kierownik HT **L. Kuczyński.**

5. Do końca I kwartału 81 r. wyremontować wagony gospodarcze i fizycznie zlikwidować wagony złomowane.

Odpowiedzialny — kierownik RWI **R. Kołodziejczyk.**

Odpowiedzi na postulaty i wnioski załogi KZP, przesłane przez kierownictwo RSZiZb.

— Pismem z dnia 21.10.80 roku zobowiązany został kierownik sklepu meblowego ob. Franciszek Marciak do wykładania niezwłocznego po sprawdzeniu ilościowym i odbiorze jakościowym całości towarów otrzymanych w dostawie do sklepu (chodzi o dywany, chodniki i wykładziny podłogowe).

— Z chwilą likwidacji sklepu komercyjnego wszystkie rodzaje mięsa i jego przetworów znajdują się w sprzedaży powszechnej we wszystkich sklepach mięsnych. Dla przykładu podaję, że w miesiącu październiku ubr sprzedano w detalu 1296 kg golonki świeżej — golonka wędzona została wyłączona z produkcji z chwilą wycofania receptur na wyroby garmażeryjne produkowane przez masarnię. W tym samym miesiącu sprzedaliśmy w sumie 2446 kg boczku wędzonego.

Celowo nie wprowadzamy do sprzedaży boczku świeżego, który jest zaliczany do mięsa wieprzowego. Wobec stałego zmniejszania przydziałów mięsa wieprzowego takie posunięcie pozwala nam na przekazanie do sprzedaży więcej mięsa wieprzowego a boczek wędzony poszerza i tak ubogi asortyment wędlin o 1 wyrób pozbawiony dodatków i substytutów.

— W sprawie powołania komitetów członkowskich przy każdej placówce handlowej podjęto rozmowę z WZRS i ustalono, że wybory nowych komitetów członkowskich i zwiększenie ich ilości zgodnie ze statutem spółdzielni może być dokonane tylko na zebraniach wiejskich członków spółdzielni, w tym przypadku na zebraniu miejskich członków spółdzielni.

Zebrania te przewidziane są do odbycia w grudniu br. i z chwilą otrzymania wytycznych w tej sprawie z WZRS przekażemy terminarz zebrań do Urzędu Miejskiego.

POSTULAT

Stwierdzono dokonywanie zakupów i przedmiotów nieprzydatnych dla zakładu (klamki ozdobne do drzwi — przykładowo), wypisywane „Rw" z obciążeniem wydziałów, a w rzeczywistości przedmioty te idą na domki jednorodzinne.

ODPOWIEDŹ

Dział Zaopatrzenia i Gospodarki Materiałowej KZP dokonał pogłębionej analizy zapotrzebowań, zamówień i dostaw materiałów i części zamiennych sprowadzonych do przedsiębiorstwa w okresie ostatnich kilku lat — pod kątem ich celowości.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że w badanym okresie czasu miały miejsce wypadki dostaw do KZP materiałów, które w ostatecznym rachunku okazały się być nieprzydatne dla przedsiębiorstwa. Analiza wykazała, że przyczynami tego stanu rzeczy było:

1. spływ do KZP wcześniej zapotrzebowanych i zamówionych materiałów i części zamiennych, które w międzyczasie, z takich powodów jak: zmiana technologii produkcji, zmiana zastosowanych urządzeń, likwidacja urządzeń — okazały się obecnie nieprzydatne, a wcześniejszych zamówień nie anulowano,

2. nagłe awarie maszyn i urządzeń powodowały zamawianie i sprowadzanie części zamiennych w trybie awaryjnym. Jednocześnie, własne służby utrzymania ruchu stosowały środki zastępcze aby umożliwić jak najwcześniejsze usunięcie zaistniałych awarii. Niektóre z tych doraźnych rozwiązań pozwoliły na dłuższy ruch maszyn aniżeli pierwotnie przewidywano i nie zachodziła potrzeba montażu awaryjnie sprowadzonych części zamiennych bezpośrednio po ich dostawie do KZP. Zostały więc one złożone w magazynie tworząc dodatkowe zapasy,

3 zdarzały się również sporadyczne wypadki gdy dostawca (hurtownia, sklep) wiązał sprzedaż poszukiwanego asortymentu z równoczesnym nabyciem innego, mniej „chodliwego" materiału. Aby należycie zabezpieczyć przedsiębiorstwo w niezbędne materiały, w nie licznych wypadkach dokonywano takich „wiązanych" zakupów, przewidując dalszą odsprzedaż zbędnego dla KZP materiału,

4. zamawiano materiały i części z pominięciem Działu Zaopatrzenia KZP. Powodowało to możliwość dublowania zakupów oraz zakupywanie materiałów, które faktycznie znajdowały się w magazynie KZP.

Nieznane są przypadki pobierania materiałów na domki za wypisaniem „Rw" obciążającym wydział (oddział). Podane w postulacie jako przykład zamki wpuszczane z klamkami ozdobnymi znajdują się w pełnej zakupionej ilości (tj. 5 szt.) w magazynie KZP i są przeznaczone do dalszej odsprzedaży. Zostały one zakupione w ramach wspomnianej już wyżej transakcji „wiązanej". Niedobór zamków wpuszczanych w zakładzie spowodował, że 3 z nich wydano początkowo (za dowodem „Rw") z przeznaczeniem na zabezpieczenie pomieszczeń w Zespole Magazynów Technicznych i wydziale Ochrony Środowiska. Cena jednostkowa zamka (1100 zł za sztukę) była jednak powodem decyzji kierownictwa KZP o zwrocie pobranych zamków do magazynu i przeznaczenia wszystkich zamków do magazynu i przeznaczenia wszystkich zamków do dalszej odsprzedaży. Zaznacza się, że w KZP istnieje instrukcja ściśle normująca tryb zamawiania i sprowadzania materiałów do przedsiębiorstwa. Dodatkowo, pismem okólnym, zastępca dyr. d/s obrotu towarowego, zwrócił się do wszystkich komórek o dokonanie korekty złożonych w dziale Zaopatrzenia zapotrzebowań z uwzględnieniem sytuacji podanych wyżej.

— zobowiązuje się kierowników wydziałów produkcji podstawowej i służb utrzymania ruchu — a w trybie nadzoru także kierownika działu Zaopatrzenia KZP — do ścisłego przestrzegania obowiązującej instrukcji o zasadach i trybie składania zapotrzebowań i zamówień na materiały i części zamienne do maszyn i urządzeń. W/w są jednocześnie zobowiązani do niezwłocznego anulowania zapotrzebowań i zamówień w sytuacjach, gdy z różnych powodów zachodzi konieczność rezygnacji z dostawy. Termin — niezwłocznie, odpowiedzialni — kierownicy wydziałów, kierownik HZ, a w trybie nadzoru właściwi z-cy dyr. KZP.

— zobowiązuje się kierownika HZ do niezwłocznego opracowania i wdrożenia systemu bieżących i okresowych analiz — prowadzonych przez sekcję gospodarki materiałowej i poszczególnych branżystów oraz systemu kontroli prowadzonej przez służby magazynowe, w sposób umożliwiający kontrolę terminowości i celowości dostaw zasadność pobierania materiałów z magazynu i wnioskowanie o wyciągnięcie konsekwencji służbowych w stosunku do osób naruszających obowiązujące w KZP zasady gospodarki materiałami.

— zobowiązuje się Rewidenta Zakładowego do włączenia do planu na 1981 rok — kontroli prawidłowości gospodarki materiałowej w KZP w aspekcie zagadnień poruszonych w postulacie.

POSTULAT

Żądamy lepszego przygotowania stanowisk pracy w środki do produkcji.

ODPOWIEDŹ

Postulat słuszny. Już od kilku lat przedsiębiorstwo nasze boryka się z silnymi zakłóceniami w sferze zaopatrzenia w surowce i materiały niezbędne w procesach produkcji podstawowej i działalności służb utrzymania ruchu. Zasadnicze źródła tych trudności to:

— niewłaściwe zbilansowanie, na szczeblu centralnym potrzeb z możliwościami ich pokrycia,

(Dokończenie na str. 7)

Tyłem do klienta

W działalności kostrzyńskiego handlu od dłuższego czasu ma miejsce dosyć ciekawe zjawisko o tyle ciekawe, że gdzie indziej nie występuje w takim natężeniu, a także z tego względu, że u nas jest ono powszechne. Jest to wręcz „normalna" handlowa praktyka.

Chodzi mi o sprzedaż różnych towarów (szczególnie dziewiarskich) bez opakowań. Są to opakowania w postaci woreczka foliowego, w które pakowane są towary już w zakładach je produkujących na taką formę pakowania towarów czekaliśmy w naszym handlu wiele lat i doczekaliśmy się. Lecz nie w Kostrzynie.

W naszym lokalnym handlu „prawem kaduka" dzieje się zgoła inaczej. Śmiem nawet twierdzić, że przyjmowanie towaru odbywa się tak długo, gdyż najważniejszą czynnością ekspedientek jest wyciąganie towaru z woreczków i układanie ich na półce. Z tym można by się pogodzić, gdyby w te woreczki pakowano towar przy jego sprzedaży. Tak się niestety nie dzieje. Dziwi tylko fakt, iż do tej pory nikt z kierownictwa kostrzyńskiego handlu na to nie zareagował. Byłaby to prawidłowa reakcja, w której by zadbano wreszcie o interesy klienta. Z kilku istotnych powodów:

1) Bardzo często na metce towaru określona jest cena detaliczna towaru, w której wyraźnie wypisana jest „cena wraz z woreczkiem". Czyli, że nie jest żadną łaską ze strony ekspedientek sprzedaż towaru wraz z woreczkim foliowym. Opakowanie jest po prostu wkalkulowane w cenę towaru. Podobnie ma się rzecz przy towarach gdzie nie jest to wyraźnie napisane. Dotyczy to także okryć, gdzie dochodzi jeszcze wieszak.

Działanie, z którym się spotykamy w kostrzyńskim handlu jest działaniem na szkodę klienta. Pobiera się opłatę za coś, czego nie otrzymujemy — za opakowanie, które poprostu staje w sklepie. Co się z nim dzieje, łatwo się domyśleć.

2) Wydłuża się czas przyjmowania towarów — trzeba powyciągać z woreczków towar. Może klient się nie zorientuje, że moją na i bez opakowania?

3) Towar leżący na półce bez opakowania najnormalniej się kurzy. Na to stwierdzenie może być od razu kontrargument. Jest i tu wyjście z sytuacji. Można daną partię towaru ułożyć na półce w woreczkach, a na wierzchu w celach informacyjnych położyć towar bez opakowania. Jest to do zaakceptowania, zważywszy na fakt, że oprócz tego niektóre partie towaru są eksponowane na wystawach.

4) Ostatnia sprawa to fakt, że w dobie trudnej sytuacji z papierem woreczki są idealnym wyjściem z sytuacji. Towar będący w takim opakowaniu nie musi być powtórnie pakowany w papier, którego ciągle nam brakuje. Uważam, że tę partię papieru może na przerzucić do sklepów spożywczych. Za łatwimy przy tej okazji dwie sprawy — zadowolimy klienta i poprawimy nieracjonalną gospodarkę papierem w sklepach.

Chcę jeszcze zaznaczyć, że zjawisko prze ze mnie opisane nie należy do wypadków sporadycznych. Wprost przeciwnie. Trwa już ono bardzo długo i jest denerwujące. Trudno wymagać oby klient przy każdym zakupie upominał się o to co mu się należy i za co płaci. Dewiza, że klient i tak kupi nie jest wystarczającym powodem do niewłaściwych działań w naszym handlu.

Czekamy na podjęcie konkretnych działań przez kierownictwo Rejonowej Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu w Kostrzynie, zmierzające do zaprzestania tych niecnych praktyk. Chcielibyśmy być także o tym powiadomieni.

Listy z nawijaka

Nie było nas, był las

W dawnych wiekach prawie cały obszar naszego kraju pokryty był szatą leśną. Do obszarów bezleśnych należały: część Sudetów, Beskidów, wysokie Tatry, nadmorskie wydmy i bagna oraz suche polany i wrzosowiska.

Działalność człowieka gospodarującego na tych ziemiach od kilku tysięcy lat, a szczególnie rozwój uprawy roli, spowodowały poważne wyrwy w pierwotnej szacie leśnej. Początkowo karczowano lasy by uzyskać tereny pod uprawę, później znaczne ilości dorodnych drzew pochłaniać zaczęto budownictwo. Z drewna budowano domy, solidne, palisadowe ogrodzenia, mosty, ba, nawet ulice i drogi wykładano drewnem.

Z biegiem czasu spore ilości surowca drzewnego zużywało rzemiosło, takie jak kołodziejstwo, bednarstwo itp, a także pozyskiwanie węgla drzewnego dla celów energetycznych. Węgiel drzewny potrzebny był kowalom, rudnikom wypalającym rudę w dymarkach, złotnikom, ludwisarzom. Wraz ze wzrostem gęstości zaludnienia i rozwojem miast, coraz większe ilości drewna zużywano na opał.

Rozpoczął się handel drewnem, a także, w pierwszej połowie XIX wieku — eksport drewna pierwszej jakości początkowo do Anglii, Francji i Holandii, później także do innych krajów.

Dalsze dziesięciolecia przyniosły rozwój przemysłu drzewnego. W 1937 roku mieliśmy w kraju 1449 czynnych tartaków, 35 fabryk sklejek i oklein, 58 fabryk zapałek 268 zakładów stolarskich, 35 zakładów bednarskich i wiele innych. W 1938 roku produkowano w Polsce 109 tysięcy ton celulozy.

W okresie II wojny światowej okupant prowadził zorganizowany rabunek polskich lasów. Ucierpiały one także na skutek działań wojennych.

Po odzyskaniu niepodległości podjęto szarą roką realizację ochrony przyrody. Umożliwiły ją przemiany społeczno - gospodarcze, a zwłaszcza uspołecznienie środków produkcji i przejęcie na rzecz państwa znacznego obszaru lasów, będących przedtem prywatną własnością. Wprowadzono oszczędne gospodarowanie drewnem i planową gospodarkę leśną, aby złagodzić dysproporcję między produkcją i konsumpcją.

Gdzie tylko było możliwe, starano się stosować w miejsce wysoko gatunkowego drewna surowce zastępcze. Badania naukowe, poszukiwania i doświadczenia w tym kierunku wciąż trwają.

Drewno gorszej jakości, przeznaczone dawniej na opał, znajduje obecnie szerokie zastosowanie w rozbudowywanym przemyśle płyt pilśniowych i wiórowych oraz w przemyśle celulozowo - papierniczym. (Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze zużywają do produkcji celulozy obok tradycyjnej „papierówki" także drewno opałowe sosnowe niekorowane, żerdzie noekorowane i zrębki tartaczne). Rozwinięty przemysł tworzyw sztucznych wyeliminował drewno jako surowiec do produkcji wielu wyrobów. Zastosowanie, resytuowanie i właściwe wykorzystanie zasobów przyrody nakazuje obecnie interes publiczny. Ochrona środowiska naturalnego staje się obowiązkiem każdego obywatela.

W świetle powyższego z niemałym zdziwieniem przeczytałem w „Gazecie Lubuskiej" z 2.12.80 r., w artykule pt. „W przewidywaniu zimy", taką oto wzmiankę dotyczącą naszego miasta: „Nie wnikając w przesłanki które skłoniły do sięgnięcia po „zapomniane" paliwo - drewno, było to niezmiernie racjonalne przedsięwzięcie. Dla swoich 11 osiedlowych kotłowni, zgromadził oddział WPEC-u 250m3 drewna, a za kłady pracy w Kostrzynie mają na swych placach 1500 m3. Złagodzi to w pewnym stopniu trudności opałowe".

Złagodzi. Na pewno. Ale czy można to nazwać „niezmiernie racjonalnym przedsięwzięciem"? W okresie, kiedy wszelkimi sposobami staramy się ratować las od siekiery, zużywanie drewna do ogrzewania miejskich osiedli jest chyba jedynie smutną koniecznością.

Moimi refleksjami podzieliłem się pewnego mroźnego styczniowego dnia z magistrem P. Mój przyjaciel pomilczał chwilę i zapytał: — Odpowiedz, tak szczerze, czy chciałbyś zimą przebywać w nieogrzewanym mieszkaniu?

J. PRZEKORNY.

PRAWNIK ODPOWIADA

Na temat ochrony pracy kobiet. Przesłanki i rozwój w polskim prawodawstwie wzmożonej ochrony pracy kobiet.

Swoiste właściwości organizmów kobiet, a także ich funkcje życiowe czynią niezbędnym zapewnienie kobietom pracującym większej ochrony od tej, jaką prawo pracy zapewnia ogółowi pracowników. Biorąc pod uwagę kodeks pracy — podobnie jak poprzednio obowiązujące przepisy — przyznaje pracownicom szczególną ochronę określaną także mianem ochrony wzmożonej. Czyni to głównie, poprzez zagwarantowanie im szczególnych uprawnień, jak również przez wprowadzenie w stosunku do kobiet szczególnych ograniczeń zakładów pracy.

Wzmożona ochrona, którą zapewniają pracownicom przepisy prawa nie jest jednolita w okresie całej aktywności zawodowej. Obok gwarancji przyznanych ogółowi zatrudnionych kobiet, kodeks pracy — tak zresztą, jak i przepisy poprzednio obowiązujące oraz przepisy prawa pracy w innych krajach — wprowadził dalej idące gwarancje w odniesieniu do kobiet w okresie ciąży, połogu oraz w okresie sprawowania opieki nad dziećmi. Stąd też można mówić zarówno o wzmożonej ochronie pracy ogółu kobiet, jak i o znacznie bardziej rozwiniętej wzmożonej ochronie pracy bokiem w okresie macierzyństwa.

Wzmożona ochrona była zapewniona pracownicom w Polsce już w okresie międzywojennym. Gwarancje w tym zakresie wprowadziła przede wszystkim ustawa z 2 lipca 1924 r. w sprawie pracy młodocianych i kobiet.

Ustawodawca Polski Ludowej utrzymał w mocy ustawę z 1924 r. — w części dotyczącej kobiet. Obowiązywała ona do 31 grudnia 1974 roku. Do ustawy tej wprowadzono — w wyniku kilkakrotnej jej nowelizacji — istotne zmiany rozszerzające znacznie wzmożoną ochronę pracownic.

Znaczne rozszerzenie wzmożonej ochrony pracy kobiet nastąpiło już w pierwszych latach Polski Ludowej. Zmiany ustawodawcze dokonane w latach 1948-51 umocniły ochronę trwałości stosunku pracy w okresie macierzyństwa pracownicy, urealniły prawo kobiet ciężarnych do szczególnych warunków pracy oraz zwiększyły wymiar zasiłku połogowego należnego za czas urlopów macierzyńskich.

Dalsze istotne zmiany w zakresie wzmożonej ochrony pracy kobiet wprowadzone zostały w ostatnich latach przed kodyfikacją prawa pracy. Jak wiadomo, w okresie tym pracownicom przyznano w 1968 r., a następnie rozszerzono w 1972 r. prawo do bezpłatnych urlopów na wychowanie dzieci, ogółowi pracownic przyznano w 1971 r. uprawnienia do wynagrodzenia za czas zwolnień przysługujących w związku z wychowaniem dzieci do lat 14. Również w 1971 r. podniesiono do 100 proc. zarobków wysokość zasiłków za czas zwolnień na opiekę nad dziećmi, a w 1972 r. przedłużono czas trwania urlopów macierzyńskich. Ten kolejny etap procesu rozszerzania wzmożonej ochrony pracy kobiet i ich macierzyństwa zamknęło uchwalenie 26 czerwca 1974 r. kodeksu pracy.

Przesunięcie dokonywane rozwiązania w tym zakresie, kodeks wprowadził rozwiązania nowe, zmierzające do wzmocnienia ochrony pracujących kobiet.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Tymczasowy statut Samorządu Robotniczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych

(Ciąg dalszy na str. 8)

§ 5.

Naradę wytwórczą (zebranie załogi) prowadzi wybrany z danego wydziału, oddziału członek Rady Robotniczej lub inny wyróżniający się pracownik.

§ 6.

Odbycie narady wytwórczej (zebrania załogi) powinno być potwierdzone protokołem. Protokół przechowuje się w aktach organizatora narady z kopią przesyła Radzie Robotniczej.

§ 7.

Za realizację wniosków z narady wytwórczej (zebrania załogi) odpowiedzialny kierownik danej komórki organizacyjnej. Wnioski wybiegające poza możliwości danej komórki organizacyjnej kierowane są poprzez Prezydium Rady Robotniczej (Radę Robotniczą) do Dyrektora KZP.

VII. Postanowienia końcowe

§ 1.

Zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa, Dyrektor KZP jednoosobowo kieruje działalnością Przedsiębiorstwa z uwzględnieniem prawa do ryzyka określonego odrębnymi przepisami, odpowiada on przed samorządem i jednostką zwierzchnią za realizację zadań Przedsiębiorstwa. Dyrektor KZP nie jest członkiem organów samorządu robotniczego KZP, w sprawach należących do właściwości zarządu robotniczego dyrektor jest wykonawcą uchwał samorządu.

§ 2.

Dyrektor KZP zapewnia warunki i środki administracyjno-techniczne niezbędne dla działalności organów samorządu robotniczego, ma obowiązek przygotowania i przedkładania materiałów i sprawozdań niezbędnych do pracy organów samorządu robotniczego.

§ 3.

Dyrektor Przedsiębiorstwa może wstrzymać wykonywanie uchwały Rady Robotniczej lub Konferencji Samorządu Robotniczego jeżeli nie jest zgodna z przepisami oraz gdyby wykonanie uchwały mogło spowodować poważne naruszenie interesu społecznego.

§ 4.

W przypadku wstrzymania wykonania uchwały Rady Robotniczej przez dyrektora KZP, Rada ma prawo odwołać się do Konferencji Samorządu Robotniczego KZP.

§ 5.

W przypadku wstrzymania wykonania uchwały KSR, Konferencja albo Rada Robotnicza lub jej Prezydium mogą przedstawić sprawę nadrzędnej jednostce gospodarczej, która podejmie decyzję wspólnie z upełnomocnionymi przedstawicielami związków zawodowych stosownego szczebla w terminie uzgodnionym z tymi związkami.

§ 6.

W przypadku sporu między KSR, a jednostką nadrzędną nad Przedsiębiorstwem, sprawę rozpatruje komisja rozjemcza wskazana odpowiednimi przepisami prawa.

§ 7.

Załoga KZP jest informowana o podejmowanych uchwałach KSR i Rady Robotniczej oraz realizacji tych uchwał na naradach wytwórczych i zebraniach załogi, a także za pośrednictwem gazety zakładowej „Celuloza" i docelowo poprzez radiowęzeł zakładowy.

§ 8.

Za prawidłowe funkcjonowanie robotniczego samorządu w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych oraz jego ścisłe współdziałanie z załogą Przedsiębiorstwa ponosi odpowiedzialność kierownictwo organizacji związkowych działających w KZP.

§ 9.

Ewentualna interpretacja postanowień niniejszego statutu przysługuje Prezydium Rady Robotniczej KZP.

§ 10.

Pełnienie funkcji w organach samorządu robotniczego KZP ma charakter społeczny i nie zwalnia pracownika od wykonywania obowiązków wynikających ze stosunku pracy w Przedsiębiorstwie. Osoby uczestniczące z ramienia załogi w zarządzaniu Przedsiębiorstwem odpowiadają przed załogą i ponoszą odpowiedzialność na zasadach ogólnych jak osoby wykonujące funkcje społeczne.

§ 11.

Pracownik ma prawo do zwrotu utraconego zarobku w Przedsiębiorstwie jeżeli strata powstała wskutek pełnienia funkcji w organizacji samorządu robotniczego.

§ 12.

Stosunek pracy z członkiem Rady Robotniczej nie może być przez zakład pracy wypowiedziany ani rozwiązany bez zgody Rady, chyba, że zachodzi przypadek dający zakładowi prawo rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia. W razie rozwiązania z członkiem Rady Robotniczej umowy o pracę bez wypowiedzenia Dyrektor zawiadamia o tym Prezydium Rady Robotniczej KZP lub Przewodniczącego Rady.

§ 13.

KZ NSZZ „Solidarność" i kierownictwo związku branżowego dokonuje wyborów przedstawicieli załogi do Rady Robotniczej według przyjętej uprzednio ordynacji wyborczej. Dokumentacja z wyborów przechowywana jest w KZP NSZZ „Solidarność".

§ 14.

Wszelkie zmiany dotyczące postanowień zawartych w niniejszym „Statucie" wymagają uzgodnienia i zatwierdzenia, jak przy jego ustanowieniu.

§ 15.

Niniejszy Statut został uchwalony przez Konferencję Samorządu Robotniczego KZP w dniu 5 lutego 1981 roku.

KONFERENCJA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO W KZP

Kostrzyn 5.02.1981 r.

Postulaty - ustalenia stan realizacji

(Dokończenie ze str. 6)

— ograniczenia importowe,

— brak właściwego zaplecza technicznego branży papierniczej,

— nietermjnowe składanie zapotrzebowań, brak należytego wyprzedzenia.

W efekcie, niedomagania te powodują nierytmiczność produkcji, jak i często rzutują na pewność ruchową maszyn i urządzeń. W praktyce, najbardziej odczuwają to m.in. pracownicy zatrudnieni w akordzie oraz służby remontowe, zmuszone do stosowania materiałów zastępczych przy remontach.

Dyrekcja KZP wykorzystując wszelkie dostępne sposoby podejmuje działanie mające na celu maksymalne zabezpieczenie KZP w niezbędne surowce i materiały.

Temat ten był już wyjaśniany w poprzednich informacjach. Zaznacza się stopniowa poprawa zaopatrzenia i pewności ruchowej maszyn i urządzeń.

Niemniej jednak należy stwierdzić, że za właściwe przygotowanie stanowisk pracy w środki produkcji są bezpośrednio odpowiedzialni mistrzowie i brygadziści. Jest to zasadniczym ich organizacyjnym obowiązkiem.

Tymczasem, wielokrotnie zdarzają się fakty nienależytego zabezpieczenia stanowisk pracy, mimo że środki do pracy — właściwe lub zastępcze — znajdują się w przedsiębiorstwie. Brak jest tylko właściwej organizacji, dobrej woli i należytego wywiązywania się z przyjętych obowiązków. W takich sytuacjach wiele zastrzeżeń budzi jakość nadzoru ze strony kierowników wydziałów/oddziałów.

W celu poprawy sytuacji na tym odcinku podejmowano i będzie się podejmować nadal działanie poprzez właściwy dobór kadr w służbie zaopatrzenia i utrzymania ruchu stawiając na ludzi, którzy potrafią wyegzekwować zamówione i potwierdzone surowce i materiały oraz energicznie poszukiwać i znajdywać stosowne środki zaradcze.

— W ramach kontraktów ze Zjednoczeniem PP i Ministerstwem LiPD — zabezpieczyć dostawę do KZP części zamiennych do maszyn i urządzeń z importu oraz surowców do produkcji rozdzielanych centralnie.

Odpowiedzialny — DH **J. Karoń.**

— wyegzekwować na bieżąco terminowe składanie zapotrzebowań do działu Zaopatrzenia przez poszczególne komórki przedsiębiorstwa. Przy zapotrzebowaniu należy uwzględniać rzeczywiste potrzeby oraz przestrzegać obowiązujące okresy wyprzedzeń.

Odpowiedzialni — kierownicy komórek organizacyjnych, a w trybie nadzoru, członkowie dyrekcji KZP.

— ściśle przestrzegać jednoznaczności określeń i obowiązujących terminów przy składaniu zamówień na surowce i materiały do producentów i dystrybutorów.

Odpowiedzialni — kierownik HZ **K. Wilmański,** a w trybie nadzoru DH **J. Karoń.**

— bieżąco egzekwować od niższego i średniego nadzoru technicznego (brygadziści, mistrzowie) organizacyjni obowiązek zaopatrywania poszczególnych stanowisk pracy w środki produkcji do występujących potrzeb.

Odpowiedzialni — kierownicy oddziałów, wydziałów, a w trybie nadzoru — członkowie dyrekcji KZP.

— zobowiązuje się wszystkie komórki organizacyjne KZP do takiego współdziałania, w razie braku dostaw surowców, materiałów i części zamiennych, aby utrzymać produkcję i sprawność parku maszynowego poprzez możliwe rozwiązania zastępcze.

Odpowiedzialni — kierownicy komórek produkcji podstawowej i służb pomocniczych, a w ramach bieżącego nadzoru i kontroli zastępcy dyr. KZP d/s technicznych, produkcji, obrotu towarowego oraz rozwoju i postępu.

POSTULAT

Zabezpieczyć wydział Przetwórstwa w odpowiednie środki transportu: wózki widłowe, chwytakowe oraz części zamienne do nich.

ODPOWIEDŹ

Zagadnienie zabezpieczenia wydziałów/oddziałów w wózki transportowe i części zamienne do nich należy do bardzo trudnych, niemożliwych do niezwłocznego załatwienia i stanowiących przedmiot bieżącej troski pionów obrotu towarowego i technicznego.

W październiku 80 r. odbyło się specjalne posiedzenie kierownictwa przedsiębiorstwa, na którym omówiono problemy eksploatacyjne i techniczne użytkowanych w KZP wózków transportowych. Stwierdzono wówczas, że zamówienia na części zamienne do wszystkich typów wózków, przedsiębiorstwo złożyło w „Techmazbycie" Warszawa. Nie uzyskano jednak w stosunku do wszystkich typów wózków potwierdzonych terminów realizacji. Dla przykładu podaje się, że na zamówionych 400 szt. opon różnych rozmiarów zrealizowano zaledwie 80 szt. o wymiarach 23x5 do wózków platformowych, tłumacząc się brakiem pokrycia potrzeb przez przemysł krajowy i zagraniczny.

Podobnie niski stopień realizacji dotyczy innych naszych zamówień na części zamienne do wózków. W tej sytuacji przedsiębiorstwo jest zmuszone ściągać najpotrzebniejsze części w trybie awaryjnym, wykorzystując powiązania kooperacyjne i inne drogi i środki. Na wspomnianej naradzie określono w formie programu działania tok postępowania w zakresie lepszego wykorzystania sprzętu, poprawy jego stanu technicznego pozyskania części zamiennych, zakupu nowych wózków itp. W tej sprawie ukazało się Zarządzenie nr 24 Dyrektora KZP z dnia 27.10.80 r. zawierające „Program poprawy efektywności gospodarki transportowej w KZP", z podaniem przedsięwzięć, terminów i odpowiedzialnych. Program ten otrzymały wszystkie zainteresowane komórki organizacyjne KZP.

Odnośnie problemu poruszonego w postulacie wyjaśnia się, że wydział Przetwórstwa otrzymał w 1980 roku 6 wózków typu „Bulgar" i jest aktualnie w pełni zabezpieczony w wózki widłowe.

Młodzież KZP na „Dar Młodzieży"

„Dar Pomorza" zajmuje w morskiej tradycji Polaków miejsce szczególne. Na jego pokładzie zdobywało marynarskie szlify kilka pokoleń ludzi morza. Tu w surowych warunkach kształtowały się też charaktery przyszłych kapitanów polskiej floty. Smukłą sylwetkę żaglowca, zwycięzcę międzynarodowych regat, zna niemal każdy Polak. Cieszy się też powszechną sympatią społeczeństwa. W wielu portach świata, jego obecność jest synonimem dobrej żeglarskiej szkoły, dodajmy, polskiej szkoły.

Po kilkudziesięciu latach służby „Dar Pomorza" zwolna kończy swój pracowity żywot i zgodnie z postanowieniem ma stać się atrakcją turystyczną Wybrzeża — żaglowcem muzeum. Tym samym zabrakłoby na morzach jednego z najpiękniejszych żaglowców świata.

W celu zachowania ciągłości tradycji, młodzież zrzeszona w ZSMP podjęła akcję zbiórki pieniędzy na budowę nowego żaglowca, który otrzyma nazwę „Dar Młodzieży". Do akcji tej włączyły się wszystkie organizacje młodzieżowe w kraju. Na adres Społecznego Komitetu Budowy „Daru Młodzieży" wpłynęło już około 140 mln. zł i 100 tys. dolarów. Według przewidywań, koszt budowy wynieść ma około 500 mln. zł.

Organizacja młodzieżowa Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych odpowiedziała na ogólnopolski apel.

Do chwili obecnej dwa koła wydziałowe: Przetwórstwa i Obróbki Papieru zebrały na ten cel 3780 zł.

Są to datki indywidualne członków ZSMP.

Zarząd Zakładowy ZSMP uzyskał również zgodę dyrekcji przedsiębiorstwa na wydrukowanie w KZP 100 tys. druków cegiełek na potrzeby akcji, prowadzonej na terenie województwa. Część prac w czynie społecznym wykonali pracownicy Przetwórstwa: **Jerzy Borysewicz, Krystyna Borecka, Jan Sienkiewicz i Janusz Mrozowski.** Druk w zakładzie Nowa Sól wykonali: **Mirosław Wietecki, Jan Kozłowski, Elżbieta Debska, Bernard Rzepczak.**

W dniu 3 lutego br. w Zarządzie Wojewódzkim ZSMP w Gorzowie odbyło się podsumowanie rocznej akcji zbiórki funduszy na budowę „Daru Młodzieży". Za znaczny wkład w akcję, młodzież z KZP otrzymała dyplom Społecznego Komitetu Budowy „Daru Młodzieży" oraz proporczyk okolicznościowy.

Gratulujemy wyróżnienia.

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w kołach Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej na terenie miasta działa w 11 kołach, zrzeszając ponad 1 tys. członków. Zbiorowe członkostwo TPPR posiada wiele kostrzyńskich zakładów pracy i instytucji. Ogółem w kraju członkami Towarzystwa jest ponad 5 mln obywateli.

Działalność programowa TPPR służy pogłębianiu więzi przyjaźni z Krajem Rad poprzez różnorodne formy ukazywania roli i znaczenia polsko-radzieckiego sojuszu, gwarantującego nam pomyślność w realizacji narodowych celów.

Propaguje również wśród społeczeństwa naszą wszechstronną współpracę z ZSRR, krajem dysponującym wielkim potencjałem ekonomicznym i naukowo-technicznym, ogromnymi zasobami bogactw naturalnych, stwarzając nam stabilne warunki rozwojowe, dając tym samym poczucie pewności źródeł zaopatrzenia w wiele podstawowych paliw, surowców i artykułów rynkowych.

W końcu ub. roku upłynęła dwuletnia kadencja działalności ogniw organizacyjnych Towarzystwa i rozpoczęła się kampania sprawozdawczo-wyborcza. Na spotkaniu Zarządu Miejskiego TPPR postanowiono, że zebrania sprawozdawczo-wyborcze w kołach środowiskowych zostaną przeprowadzone do 15 lutego z wyjątkiem organizacji Zespołu Szkół, gdzie zebranie odbędzie się w ostatnich dniach lutego.

Do końca marca br. odbędą się wybory do Zarządu Miejskiego TPPR.

W trakcie zebrań zostaną przyjęte nowe plany pracy uwzględniające lepszą i atrakcyjniejszą popularyzację wiedzy o zaprzyjaźnionym kraju o jego gospodarce, życiu polityczno-społecznym, o sztuce i kulturze.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Alkohol i sport

Picie alkoholu — częste regularne czy nałogowe — należy do tych czynności które wykonywane zbiorowo stanowią swoistą cząstkę obyczajów towarzyskich. Jak zawsze u podstaw leży czynnik psychofizjologiczny, przyjemne odurzenie, ucieczka od kłopotów, od życiowych problemów, przezwyciężenie wewnętrznych oporów, łatwość w nawiązywaniu kontaktów z innymi.

Działanie alkoholu na dłuższy dystans jest rujnujące, ucieczki w świat pozorów wymagają coraz większych dawek, następuje degradacja moralna. Wszystko to jest znane i powtarzane wielokrotnie w naszym kraju, tyle, że z niewielkim skutkiem.

Ale nas interesuje alkohol i sportowcy, pisać będziemy właśnie o tym.

Teoretycznie uprawianie sportu jest czymś krańcowo sprzecznym z alkoholowym nałogiem. Sport nie jest ucieczką od kłopotów ale systematycznym nakładaniem na siebie. Jest przezwyciężaniem wewnętrznych oporów wysiłkiem mięśni i woli. Ten samotny wysiłek sportowców nie zawsze przybliża ich do siebie. Alkohol koncentruje się na „życiu chwila", ułatwia kontakt, ale odbiera chęci i potrzebę myślenia o przyszłości.

Sport uprawiany regularnie jest działaniem wymierzonym w przyszłość, czymś co motywuje do nieustannego doskonalenia w takiej optymistycznej perspektywie, sport dobrze wychowuje ludzi. Kształtuje ich osobowość „zadaniowo", co jest podstawą każdego dobrze funkcjonującego społeczeństwa. A alkohol?

W praktyce podział ten jest nadmiernie uproszczony. Po pierwsze sport uprawiany czynnie — nawet w duchu harcerskich cnót — przyciąga gromady widzów. Te kręgi sympatyków, kolegów, tworzą otoczkę w której alkohol wzmacnia więzy przyjaźni i wyzwala pożądane emocje. Dla wielu kibiców sport i alkohol upadabniają się w skutkach.

Niestety dla wielu sportowców jest formą dezercji od środowiska społecznego, domu, pracy, zawodu. Można sądzić, że główną ostoją tego alkoholowego obyczaju są wszelkiego rodzaju ligi grupujące trwale zawodników nie najwyższego zresztą lotu. Skutki tego obyczaju są jaskrawo widoczne, jeśli chodzi o kondycję. Bowiem właśnie kondycję buduje się nie skokami, a w ciągu lat regularnego życia i pracy. Bezdyskusyjna w tym wypadku jest strona moralna tego zagadnienia.

M. DOBOSZ

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki

FOTOGRAFIA SATELITARNA

Jak się okazało wykorzystanie zdjęć satelitarnych gwarantuje również znaczną szybkość uzyskiwania informacji umożliwiających sporządzanie tematycznych map wysychających jezior, pastwisk wymagających nawodnienia, typów gleb, obszarów silnej erozji wietrznej, wykorzystania wolnych powierzchni, rozmieszczenia łowisk planktonu na oceanach itd.

Potwierdziły się przypuszczenia o możliwości określenia na podstawie zdjęć biomasy — flory i perspektywicznej oceny urodzaju.

Na przykład w południowo-wschodniej części stanu Kansas ocena urodzaju pszenicy ozimej przeprowadzona za pomocą satelity różniła się zaledwie o 3 proc. od oceny otrzymanej z urzędu statystycznego ministerstwa rolnictwa USA. Szacunek zasobów drzewostanu w jednym z parków narodowych w stanie Kalifornia miał błąd w granicach 8,2 proc., przy czym koszt pracy obliczono na 1,1 centa za akr, zamiast 25 centów przy ocenie prowadzonej metodami tradycyjnymi. A więc nieporównywalnie taniej.

Rezultaty określenia obszarów zajętych pod kultury rolne lub określonego typem roślinności za pomocą zdjęć kosmicznych dokładnie zgadzają się z rezultatami zdjęć samolotowych o dużej skali i pomiarów naziemnych. Zastosowanie sztucznych satelitów w sposób istotny wpływa na obniżenie kosztów sporządzania map dużych obszarów.

Ponadto różnorodność materiału obserwacyjnego (zdjęcia tych samych obszarów wykonywane w różnych kolorach i w różnych porach roku) znacznie ułatwia właściwe odczytanie zdjęć oraz zwiększa dokładność map tematycznych sporządzonych na ich podstawie. Za pomocą zdjęć kosmicznych można również szybko ocenić straty pożarowe, określić dokładnie tereny nawodnione i rejony o nadmiernym zasoleniu gleby.

Koszt prac określających zasoby wody w wysychających jeziorach w strefach posuchy wykonanych na podstawie danych otrzymanych z satelity, okazał się blisko 200 razy niższy niż byłby w wypadku stosowania metod tradycyjnych, polegających na obserwacji jezior bezpośrednio na miejscu.

Dane satelitarne wykorzystywane są regularnie przez instytucje powołane do obserwowania procesów zanieczyszczania powietrza jak i do badań meteorologicznych. Tłumaczy się to tym, że na zdjęciach z satelity widoczne są smugi dymów przemysłowych, które ciągną się nieraz na odległość ponad 100 km. Niejednokrotnie zaobserwowano jak dymy z hut mogą powodować nadmierne opady śniegu w zimie, zaś latem tworzenia się chmur kłębiastych. Zdjęcia z satelity wykorzystywano do określania środków ochronnych na przyszłość.

Każdy obiekt na Ziemi odbija światło w sposób dla siebie charakterystyczny. Umieszczone na satelicie rejestratory lub kamery rejestrują poziom odbitego lub emitowanego promieniowania w różnych zakresach długości fal elektromagnetycznych. Jeden obraz zawiera 8 mln punktów, z których każdy odpowiada powierzchni rzeczywistej o wymiarach 79×79 m. Obraz taki jest zniekształcony m.in. kulistością Ziemi, załamaniem promieniowania, kątem ustawienia kamery, wzajemną szybkością Ziemi i satelity.

Dlatego też dane pochodzące z kosmosu są korygowane przez maszyny matematyczne. Przy czym dodatkowo usuwa się błędy powstałe podczas dalszej obróbki materiałów mogą powstać następne błędy.

Po tych zabiegach dokładność pozycyjna ulega poprawie tak dalece, że obraz finalny staje się geometryczną projekcją odpowiedniego obszaru Ziemi, a błąd nie jest większy od jednego elementu zdjęcia. Teraz dopiero staje się możliwa interpretacja wyników. Specjalista odczyta interesujące go szczegóły jak rzeźba terenu, zbiorniki wodne, kształt miasta itp.

Technika zdjęć satelitarnych pozwala „zajrzeć pod powierzchnię" Ziemi. Program obserwacji zasobów naturalnych z kosmosu, realizowany przede wszystkim przez mocarstwa kosmiczne, przyniósł i przynosi ogromne oszczędności, dzięki temu, że poszukiwania prowadzi się w miejscach pewnych, wskazanych przez specjalistów do odczytywania zdjęć satelitarnych.

Obserwacja atmosfery prowadzona w przestrzeni kosmicznej pozwala przewidzieć klęski żywiołowe takie jak huragany czy gwałtowne powodzie. I mimo prowadzonych szeroko obserwacji żywioły te nadal zagrażają ludziom, zwłaszcza w krajach „Trzeciego Świata", gdzie brak środków łączności umożliwia przesyłanie całemu społeczeństwu informacji o zagrożeniu.

Z krótkiego przeglądu możliwości, jakimi dysponuje technika zdjęć satelitarnych widać, że stosowanie jej przynosi bezsporne korzyści.

H. K.

Marzenie i chęć szerszego poznania świata, historii znanej mi dotąd tylko z książek ziściły się. Stało się to za sprawą Orbisu, który zorganizował wpaniałą wycieczkę na trzy kontynenty. W ramach wycieczki zawijaliśmy do 12 portów Europy, Azji Mniejszej i Afryki. Przepłynęliśmy 9 mórz by przez cieśninę Gibraltaru dostać się na wody Oceanu Atlantyckiego i opłynąć Wyspy Kanaryjskie. Trasę wycieczki rozpoczęliśmy na międzynarodowym lotnisku Okęcie.

Podróż do Odessy odbyliśmy samolotem. Zasadniczą częścią tej wspaniałej wycieczki był rejs z Odessy do Genui na radzieckim statku pasażerskim ms. „Łotwa".

Z Kostrzyna przez trzy kontynenty

Przed nami Istambuł, grecki Pireus, następnie La Valletta na Malcie, Bizerta w Tunezji, Casanblanka w Maroku, dwa porty na Wyspach Kanaryjskich Las Palmas i Santa Cruz de Tenerife, porty hiszpańskie Malaga i Barcelona, francuskie Nicea. Rejs kończymy we włoskiej Genui. W czasie 25 dni przepłynęliśmy 4550 mil czyli blisko 9 tys. km.

Moje przygotowania do rejsu na trzy kontynenty rozpocząłem wcześnie, bo już na 4 miesiące przed wyjazdem. Lwią część czasu zajęło mi załatwienie spraw paszportowych i wizowych, w międzyczasie wypożaliem się w ekwipunek podróżny. Powoli przygotowania dobiegały końca. Na pięć dni przed wyjazdem dostaję telegram z Orbisu — „odlot samolotu z lotniska Okęcie dnia 15 września, godz. 2,30". Dzień 14 września w Kostrzynie wstaje pochmurny i deszczowy, niemile wpływa to na moje samopoczucie.

Nerwowe końcowe pakowanie, toast w otoczeniu najbliższych kolegów za pomyślność rejsu i wreszcie wyjazd pociągiem do Warszawy. Gdy zbliża się godzina odlotu na sali odpraw robi się coraz bardziej gwarno. Już niedługo orbisowska grupa odleci czarterowymi samolotami do Odessy. Następuje przedstawienie pilotów Szybka sprawna odprawa celna i już jesteśmy w samolocie IŁ-8. Przez wizjer z uwagą obserwuję wschód słońca i przesuwające się pod nami obłoki, właściwie morze chmur. Jesteśmy nad morzem Czarnym, które z tej wysokości wygląda jak duże jezioro. Stewardessa zapowiada lądowanie. Następują znane już formalności i wyjeżdżamy autobusem do portu morskiego.

Odessa ma swoją bogatą historię. Miasto było kolonią grecką w V w. pne. W X w. ne. plemiona słowiańskie założyły tu swoją osadę. Osada zostaje zniszczona przez Tatarów Krymskich. W sto kilkadziesiąt lat później twierdzę zdobyli Turcy.

O twierdzę tę, która posiada strategiczne znaczenie toczyły się boje rosyjsko - tureckie. Wojska carskie zdobywają twierdzę. I Katarzyna II zakłada tu port morski. Data założenia portu rozpoczyna właściwą historię Odessy.

Nie przeznaczone nam było zwiedzanie tego ponad 1 milionowego miasta. Wystarczyć nam musiały widoki z okien autobusu i komentarz przewodniczki, która pilotuje nas do dworca morskiego. Widok z okien autobusu utwierdza nas w przekonaniu iż Odessa jest miastem zieleni. Wkrótce stajemy przed oszklonym dworcem.

Z daleka widzimy schody Potiomkina, jednej z większych atrakcji Odessy. Są to najsłynniejsze schody świata, na których rozegrała się krwawa masakra mieszkańców Odessy witających załogę buntowników i rewolucjonistów z Potiomkina w 1905 roku. Czarnomorski port kojarzy się nam jeszcze z literaturą. W tym mieście toczy się akcja „Sławy i chwały" Iwaszkiewicza. Tu przebywał Adam Mickiewicz.

Ten czarnomorski port Związku Radzieckiego jest punktem startowym naszej wycieczki. Na wybrzeżu dostrzegamy wysmukły statek ms. „Łotwa", który będzie naszym domem przez najbliższe 25 dni. Wejście na statek poprzedza rytuał, według którego pierwszym pasażerem na statku powinien być mężczyzna, który na pokład statku wkroczy lewą nogą. Jak się okazało zastosowanie się do zwyczaju okazało się skuteczne bowiem przez cały czas trwania rejsu mieliśmy dobre warunki.

No, może wyjąwszy pierwszy dzień rejsu po morzu Czarnym kiedy nieco huśtało. Jak niektórzy złośliwi twierdzili, było to wynikiem gniewu Neptuna, dla beztroski pasażerów zapominających o kęsie i kropli dla potężnego boga mórz. Stąd też pierwsza kolacja nie wypadła tak okazale jak na to zasługiwał nakryty stół. Kawior, łosoś, podane na uroczyste powitanie pozostały prawie że nietknięte przez nielicznych zresztą biesiadników.

Po sztormowych emocjach, ranek wstał pogodny. Mijają nas mniejsze i większe statki. Panie rozkładają leżaki na pokładzie. Wszyscy chcą być opaleni, wszak u nas jesień. Emocje wzrastają kiedy to zbliżamy się do Bosforu. Po obu skalistych brzegach widać zabudowę wsi i miasteczek, wypatrujemy minaretów będących symbolem Turcji. Nasz wzrok przykuwają twierdze arabskie, tureckie. Dwie z nich Rumali Hisari i Andolu Hisari w dużym stopniu przyczyniły się do zdobycia Konstantynopola.

Cieśnina staje się coraz węższa. W najwęższym miejscu liczy 700 metrów. Wiele zakrętów. Wydaje się nam, że płyniemy ciemną rzeką. Na rufie gęstnieje. Pstrykają aparaty, terkoczą kamery. Bosfor jest uczęszczaną drogą wodną, łączącą morze Czarne z morzem Marmara. W tym miejscu Dariusz Wielki przekraczał bród zwany krowim i stąd ruszył na podbój Azji Mniejszej. W cieśninie robi się coraz ciaśniej. Przed Istambułem przykuwa nasz wzrok ogromny most. Ten gigantyczny wiszący most został zbudowany w 1974 roku. Jest jak gdyby symbolem współczesnej Turcji.

(dalszy ciąg w następnym numerze)

Jerzy Leszczyński

Znaki niebieskie

BARAN (21.III — 20.IV)

Dla urodzonych pod Baranem
najlepszym ze znaków
jest chyba to, że nie ma wilka
wśród znaków zodiaku.

BYK (21.IV — 21. V)

Jak każdy inny znak pozwala
dojść do osiągnięć i wyników
pod tym warunkiem tylko, że się
nie byczy i nie strzela byków.

BLIŹNIĘTA (22.V — 21.VI)

Kto by tam o nich dziś pamiętał —
niewiele wróżą dziś Bliźnięta;
to znak, co spadł do roli znaczka
po naszych gdańskich pięcioraczkach.

RAK (22.VI — 22.VII)

Pod znakiem Raka też żyć można,
należy tylko uważać, aby
wskutek skłonności naturalnych
nie zaczynać od drugiej sylaby.

LEW (23.VII — 22.VIII)

Najgorzej, gdy ryczy
i udaje władcę
człowiek urodzony
pod znakiem lwa w klatce.

PANNA (23.VIII — 22.IX)

Kawaler pod znakiem
Panny urodzony
żył będzie jak wszyscy:
pod pantoflem żony.

WAGA (23.IX — 23.X)

Tu rzecz się sprowadza
do jednej uwagi:
zważać na języczek —
nie tylko uwagi.

SKORPION (24.X — 22.XI)

Co najgorsze być może
pod znakiem Skorpiona?
Razem: mąż jadowity —
i jadowita żona.

STRZELEC (23.XI — 21.XII)

Panu Bogu w okno
może trafić Strzelec
jeśli sobie stawia
zbyt odległe cele.

KOZIOROŻEC (22.XII — 20.I)

Koziorożec to zwierzę chronione,
więc się nie lękaj o życie i zdrowie;
oczywiście pod jednym warunkiem:
że postępować będziesz jak człowiek.

WODNIK (21.I — 20.II)

Najlepsza rada dla Wodnika:
zanieczyszczonych wód niech unika;
groźna jest także, rzecz oczywista,
jak dla każdego: wódka czysta.

RYBY (21.II — 20.III)

Urodzony pod tym znakiem
nie powinien być rybakiem;
no bo, czego nie daj Boże,
własną gwiazdę złowić może!

Co o nas piszą?

GAZETA LUBUSKA z 1.12.80 r.

„Zielonego światła kolejarskim przewozom" życzy Janusz Trzcianka w artykule pod takim tytułem. A oto fragment artykułu dotyczący naszego terenu: „Według obecnego rozeznania specjalistów można oczekiwać w regionie gorzowskim w najbliższych latach jedynie elektryfikacji węzła rzepińskiego. (...) Na odległy okres, jak się zdaje, przesuwają teraz planiści pierwotnie zamierzoną („już wkrótce" — jak przed dwoma laty mówiono mi w resorcie komunikacji) elektryfikację szlaku z Rzepina przez Kostrzyn do Szczecina, a co za tym idzie również związanej z tym szlakiem łącznicy Krzyż—Kostrzyn przez Gorzów".

GAZETA LUBUSKA z 2.12.80 r.

Artykuł zatytułowany „W przewidywaniu zimy" przedstawia problemy związane z ogrzewaniem budynków w naszym mieście. Trudności opałowe, ze względu na małe zapasy paliwa są w bieżącym roku w Kostrzynie znaczne.

A.K.

Krzyżówka

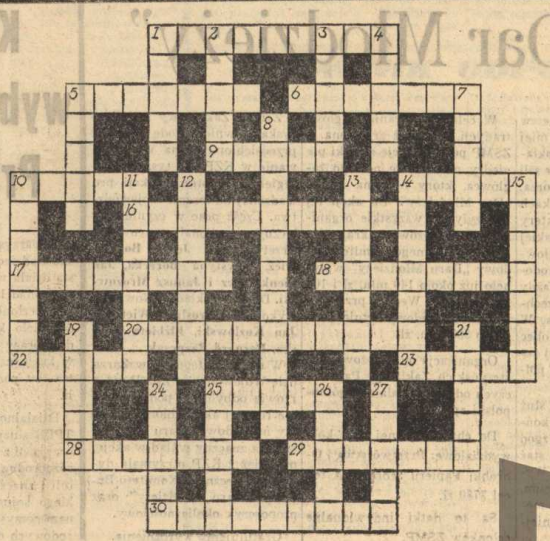

POZIOMO: 1. anioł dla myszy, 3. nasza maszyna do szycia, 6. od stu, 9. lasso, 10. z tyłu szarfy, 14. jednak chodzi w butach, 16. od obalenia Robespierre'a do zamachu stanu generała Bonapartego, 17. w puszkach, 18. broń wbrew nazwie, niegroźna, 20. wzmożenie intensywnej działalności, 22. przeciwność Nadiru, 23. wymyślił dynamit, 25. zwój wełny, 28. aktor, malarz, 29. pasożyt czepiający się, 30. ewolucje cyrkowe,

PIONOWO: 1. imię własne przedmiotu, 2. tarcza Zeusa, 3 w kinie, 4. składacz druku, 5 jeden ze sztuców, 7. przejści krótsze przez górę, 8. zdaje egzaminy nie uczęszczając na uczelnię, 10. ptak wodny, 11. do niego list, 12. dbanie o własne interesy w stylu retro, 13. kula rzuca ale nie w piot, 14. lada przekupki, 15. nim idealne kółko, 19. komunistyczne pismo we Włoszech, 21. na ścianie, 24. silnik, 26. cierń, 27. łóżko do przenoszenia.

CELULOZA

— dwutygodnik, organ prasowy Samorządu Robotniczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych.

Redaktor naczelny — Cezary Śliwiński, tel. w 583. Sekretarz redakcji — Lucja Łabenda tel. wz 225. Redaktor techniczny — Szczepan Zawadzki. Społeczne Kolegium redakcyjne. Przewodniczący — Stanisław Borek, członkowie — Alicja Klaptocz, Jerzy Krepiewicz, Ryszard Paprocki, Tadeusz Teraźniewski, Janusz Wieczorek. Zdjęcia: Wiesława Walinowska

Adres redakcji 66-470 Kostrzyn n.O., ul. Fabryczna 1, telefon: centrala 15, wewn. 225.

Cena prenumeraty rocznej — 24 zł, półrocznej — 12 zł, kwartalnej — 6 zł. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów. Rękopisów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Wydawca: Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze w Kostrzynie n. O.

Skład, łamanie, druk: Zielonogórskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa". Nakład 1500 egz.; T-22 Zam. 129

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN